

LAHOLMS TIDNING

N:R 200. ARG. 28.

Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm

MÅNDAGEN DEN 31 AUGUSTI 1959

Ansvarig utgivare J. B. Bengtsson

Lösnummer 25 öre

50 år sedan Laholm fick vatten och avlopp

Glänningesjö föreslagen vattentäkt
Vattenverket kostade 99.500 kronor

På sommarnöjet finner man det helt naturligt att man skall pumpa upp och bära in vatten men lika självklart är det ofta att man inne i staden bara skall vrida på en kran för att vattnet skall komma. Men så har det givetvis inte alltid varit, och för Laholms stads del behöver man inte gå mer än femtio år tillbaka i tiden för att finna de första vattenledningsgarnarna — med andra ord kan Laholms stads vattenverk i år fira sitt femtioårsjubileum.

Förslaget om ett vattenverk i Laholm väcktes i stadsfullmäktige den 5 april 1907 av dåvarande järnhandlaren Anton H. Andersson, som begärde ett anslag på 2,000 kr för att under-

Knäredsmattor
på malmöexpo

En stol från äldre bronsåldern, cirka 1300 år f. Kr., funnen i Danmark och Skandinavien äldsta bevarade möbel ingår som trevlig detalj i en stor malmöutställning av möbler och textilier. Södra Halland är representerat på utställningen med flera mattor, tillverkade i Knäred, närmare bestämt av Judith Johansson, vars tillverkning av textilier vi berättade om i en LT-artikel för något mer än ett år sedan. Om knäredsinslaget i utställningen skriver en malmötidning: "Judith Johansson, Knäred, har gjort en del linmemattor, helt i naturfärg eller med inslag av milda färger. Även hennes övriga mattor tilltalar färgsinnat, särskilt en i blått, lila och brunt."

söka lämpligheten att lägga en vattenledning från Glänningesjö. Den 11 juni yttrade sig drätselkammaren i frågan och framhöll att stadens ekonomiska ställning var sådan att den kunde tillåta kostnaden för en vattenledning och dessutom att kammaren ansåg tidpunkten mycket lämplig. Samma månad var stadsfullmäktige redo att tillsätta en utredningskommitté och i denna invaldes herr Anton H. Andersson, C. L. Lundgren och Th. L. Jönsson. I november 1907 överlämnade kommittén ett förslag till stadsfullmäktige, uppgjort av en ingenjörsfirma. Stadsfullmäktige var gärna med på byggnation av ett vattenverk och på förslag av Borgström beslöt att bygga ett sådant för en kostnad av högst 150,000 kr. Däremot framhöll man önskvärdheten av att ur sanitär synpunkt använda grundvatten i stället för sjövattnet och frågan återinremitterades i detta avsnitt till kommittén, som avgav ett nytt yttrande i augusti 1908.

Kommittén hade låtit verkställa borrhningar i en grusås öster om Glänningesjö men trots

att man kommit ned till 35 meters djup hade man inte fått något vatten. Därefter fortsatte man vid Sägghuslund där det fanns små källor men ingen med tillräcklig vattenmängd. Nästa borrhställe låg 100 à 150 m väster om Glänningesjö men redan i två borrhningar fick man på 3 à 3.5 meters djup 8 sekunder vilket var tillräckligt för en befolkning på 6 à 8,000 per-

(Forts. å sid. 3)

Värnen och Sofiero står i tur
att få vattenledning av staden

Laholms stads femtioåriga vattenverk har genomgått en stark utveckling och nätet har lagts ut att omfatta största delen av stadens bebyggda område. Den som bäst kan berätta om detta utbyggnadsarbete är nuvarande vattenverksföreståndaren Gösta Persson, som började vid verket 1922 och som efter Carl Olssons hastiga bortgång — han dog i december 1931 — varit föreståndare.

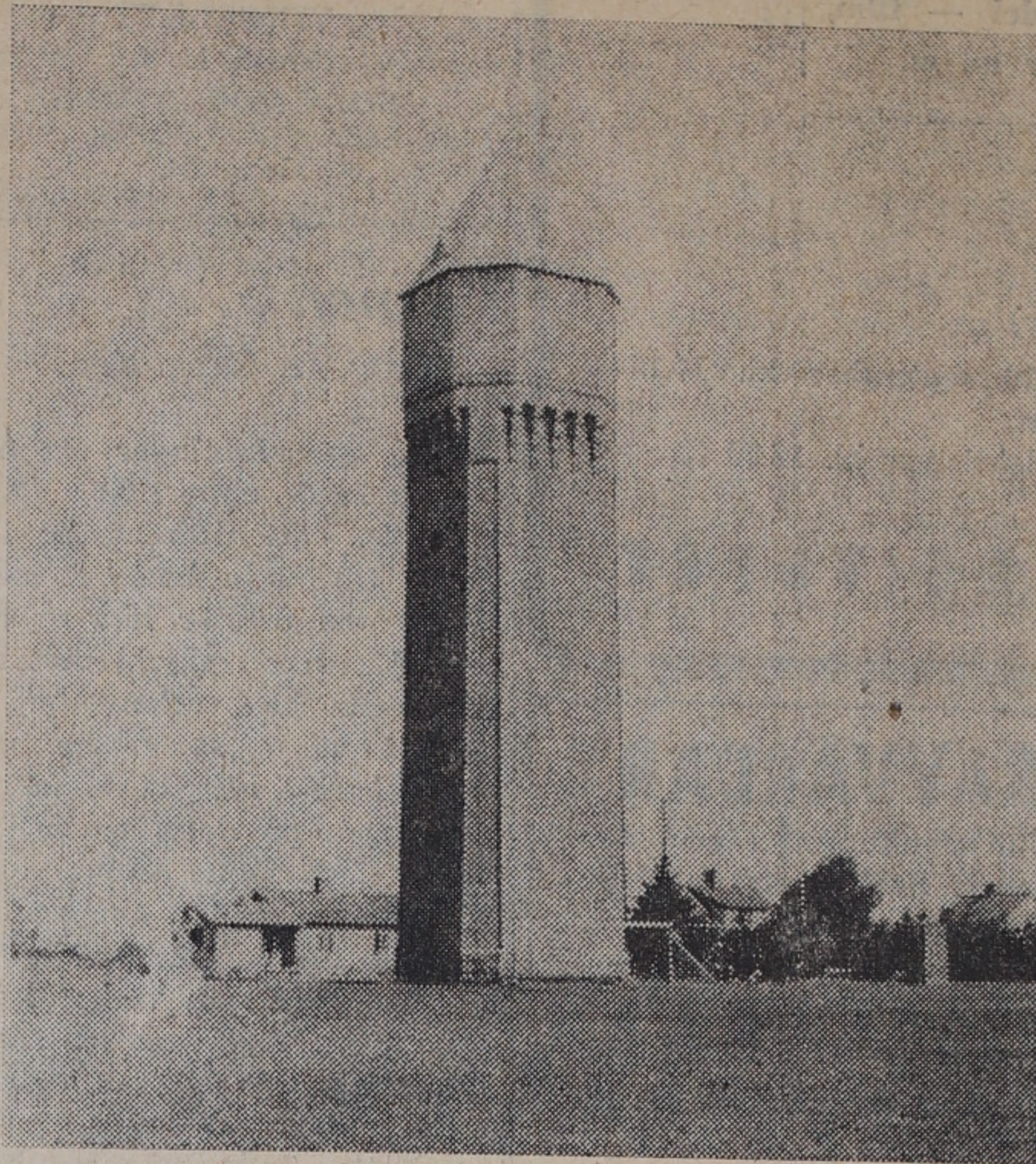
— När jag blev anställd som medhjälpare till Carl Olsson hade vi endast tre borrhningar, igång, och i pumphuset hade vi en el-

driven pump och i reserv en pump, som drevs med fotogenmotor. För närvarande har vi fem borrhningar och dessutom två borrhåll, ett vid pumphuset och ett vid Tivolitorget. Dessutom har vi tre centrifugalpumpar och två turbinpumpar, alla eldrivna utom en oljedriven centrifugalpump i reserv om det skulle bli avbrott. Vattentornet och pumpstation är sådana de alltid varit, rejält byggda.

— Ledningsnätet är givetvis det som utvidgats och förstärkts mest under de gångna femtio åren. När näten anlades rörde det sig om mellan 4 och 5,000 meter vardera, och 1934 hade det inte "hört sig" så mycket. Då omfattade vattenverkets huvudledningar 6,50 meter och avlopps nätet 5,760 meter. Men just vid den tiden började ytterområdena att växa ut och den 1 januari i år hade vi 15,500 meter vattenhuvudledningar och 17,000 m avloppsledningar.

— När vattenverket anlades beräknades de tre borrhningarna ge vatten åt en befolkning på 6 à 8,000 personer men på den tiden fanns det varken vattentoiletter eller badrum i staden. När dessa kom till i allt större utsträckning räckte inte vattennätet, utan då och då fick man ta Glänningesjö till hjälp. Sista gången detta hände var under den svåra vintern 1941—42. Under år 1943 började vi borra efter vatten och sedan detta år får vi mer än tillräckligt med vatten från borrhålen. Men skulle det behövas, så har vi fortfarande möjligheter att koppla in Glänningesjö. Vår nuvarande kapacitet är 66 liter i sekunden och det är ingen liten mängd.

— Reservvoaren i vattentornet rymmer 210,000 liter, men när det var som varmast i somras tömdes den fyra gånger om dagen. Hur mycket vatten som gick åt de första decennierna har jag inga papper på men 1937 var det 148,340 kubm. År 1947 hade siffran stigit till 233,345 kubm och under 1958 uppsat förbrukningen till 225,668 kubm. Att den gått ned beror givetvis på att man tidigare fick betala vattnet efter taxeringsvärde och sålunda kunde vattna trädgårdar både natt och dag för samma pris. Men 1948 infördes vattenmätare och detta system som bjuder lätt rättvisa, har ju verkat hämmande på bevattningen

Vattentornet i Laholm.

Vattenverksföreståndare
GÖSTA PERSSON

i trädgårdarna. För närvarande har vi drygt 500 mätare, vilket betyder att lika många fastigheter är anslutna till verket.

— Numera har vi vattenledning ut till Karlaverken men på Värnen sträcker den sig inte längre än till Roos bilverkstad och på Sofiero slutar den strax utanför Sofiero gård. De rätt tätbebyggda områdena på Värnen och Sofiero står nu i tur att få vattenledning. När jag började brukade vi ha en (Forts. å nästa sida)

Vattenverket i Laholm
hade många trotjänare

Vattenverket i Laholm kan i dagarna se tillbaka på en halvseklång gärning i stadens tjänst. Redan från början fick vattenverket egen styrelse och så hade man till och med 1955, då förvaltningen centraliserades och såväl elverks- som vattenverksstyrelserna drogs in och drätselkammaren övertog arbetsuppgifterna. Därmed avgick också vattenverkets siste ordförande, bryggeriägare John Svensson från sin post. Han hade varit en verklig trotjänare inom vattenverket. Han kom med i styrelsen år 1923, blev ordförande 1930 och ordförande 1944 då kopparslagaremästare Oskar Persson, som varit ordförande sedan 1930, gick bort. Dessförinnan hade flera bemärkta kommunalmän inom staden lett ver-

Bryggaremästare
JOHN SVENSSON

kets öden, däribland magister Helge Eriksson och grosshandlande C. L. Lundgren.

Scen ur Lagaholmsspelet
sändes i radion i kväll

Sveriges Radio bevakade årets Lagaholmsspel genom att ta upp hela pjäsen på band. Man har bland annat tänkt sig att bandet skall användas för kortvägssändningar till utlandet. Men även den svenska radiopubliken skall få ta del av borgmästare Axel Malmquists spel om "Agamemnonns hemkomst". I programpunkten Amatörer spelar teater klockan 17.10 i kväll kommer en scen ur spelet att sändas. Klockan 17.10 var det alltså. Vi gissar att många laholfmare och andra sydhallänningar sitter vid apparaterna så dags.

Industriarbetarlönen ökade
i Laholm och södra Halland

STOCKHOLM söndag (PRK—LT)

Löneledningen tycks åter vara avsevärd, om man får döma av de uppgifter socialstyrelsen lämnat om lönelaget för industriarbetare i medio av andra kvartalet innevarande år och jämför de publicerade siffrorna med dem som avser de närmast föregående kvartalet.

Av Meddelanden från socialstyrelsens byrå för löne- och sysselsättningsstatistik framgår således att den genomsnittliga timförtjänsten för vuxna manliga industriarbetare inom samtliga fyra dyrtidsgrupper (exklusive semesterlöner, semesterersättningar, helgdagslöner, helgdagsersättningar samt ersättningar vid sjukdom och olycksfall) uppgick till kronor 5:21 i medio av andra kvartalet 1958. Ett kvartal senare hade denna siffra sjunkit till kronor 5:19. Siffrorna var fjärde kvartalet 1958 gav vid handen att tillbakagången återhämtats och en mindre stegring skett, varför

genomsnittsförtjänsten utgjorde kronor 5:25. Siffran för första kvartalet i år var kronor 5:26 — den innebär som synes närmast status quo — men så kommer den nu aktuella siffran, för andra kvartalet i år, och den tittar om en kraftig uppgång med icke mindre än 21 öre, eller från nämnda kronor 5:26 till kronor 5:47. Det kan förtjäna att nämnas att för de kvinnliga vuxna industriarbetarna var stegringen i timförtjänsterna mellan första och andra kvartalet i år långt ifrån så stor. De fick nöja sig med 13 öre mer — eller en ökning från kronor 3:62 (Forts. å nästa sida)

Laholms FK tog två poäng till

LAHOLMS FK tog ytterligare två poäng i söndags returmatch mot Nyhem, denna gång i Halmstad. LFK:s seger blev 2-1, och laholfslaget ligger nu fyra i tabellen, tre poäng efter ledande

Hyltebruk. På vår bild Laholms FK med från vänster (stående): Bo Axelsson, Bror-Erik Johansson, Rolf Wernersson, Kjell "Klisset" Nilsson, Ebbe Nilsson och John Johansson. Knästående fr.

vänster: Stig Larsson, K. G. Alm, Kurt Svensson, Nils Harrysson och Jan-Erik Harrysson. Mer om söndagens idrott se sid. 5.

Laholmspensionärer
höll kvartalsmöte

Folkpensionärsföreningen i Laholm höll på lördagen kvartalsmöte i Stadsparkens Konditor. Förhandlingarna leddes av föreningens ordförande nämnden Julius Pettersson. Genom att tolv nya medlemmar upptogs ökade föreningen sitt medlemsantal till 180. Av dessa medlemmar kommer 140 från Laholms stad och 40 från landskommunen. Det 60-tal medlemmar, som hade kommit till mötet, valde till fanbärare förre köpmannen Emil Carlsson, Sofiero, och vidare kom man överens om att samlas till nytt möte i oktober månad. Efter förhandlingarna vidtog ett (Forts. å nästa sida)

Om laholfsexpon

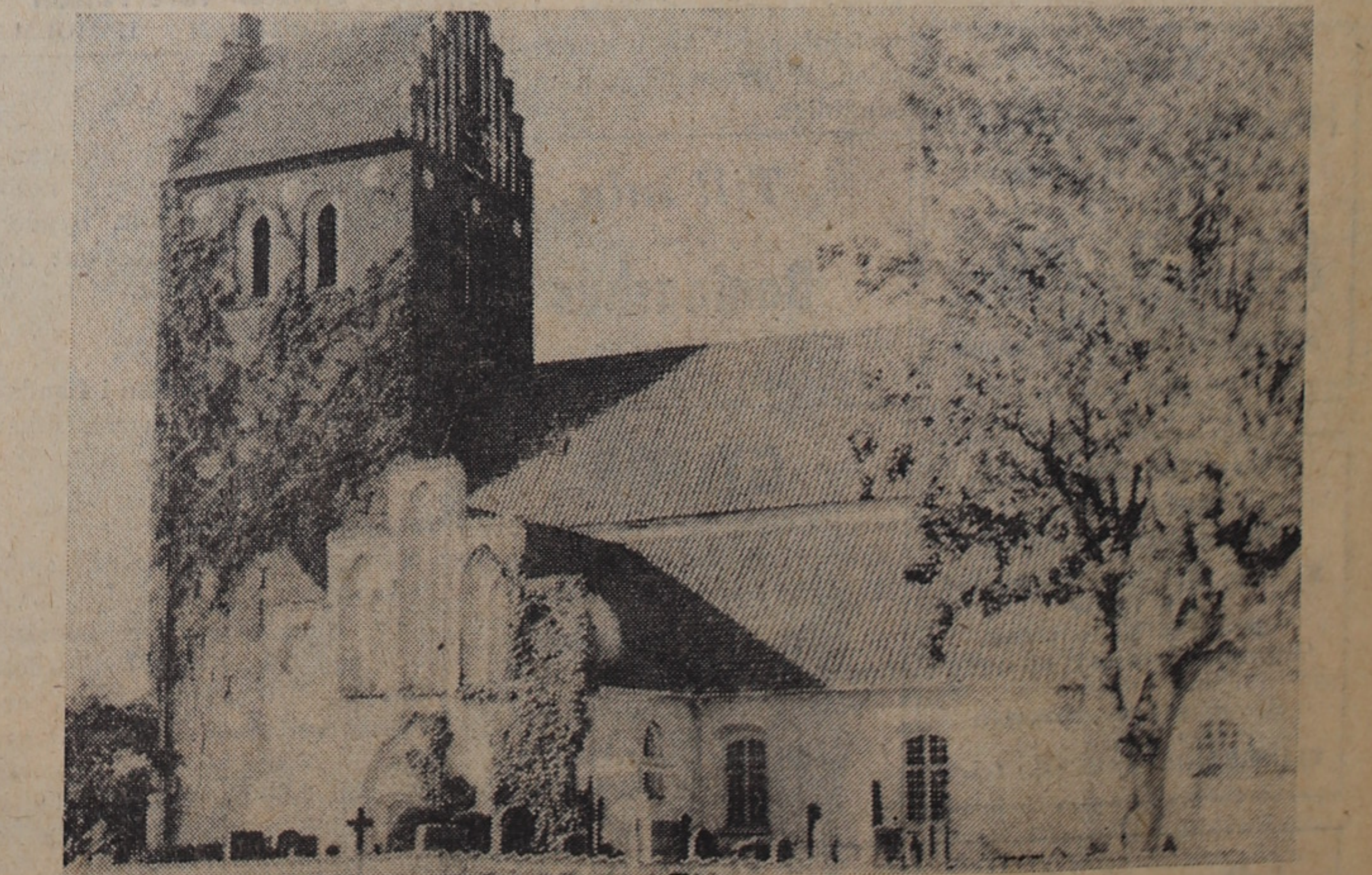
I senaste numret av SLU-bladet omnämnes bland annat sommarens stora utställning i Laholm, Hallandsutställningen, som anordnades av Hallands SLU-distrikt.

"Så här heter det i de inledande meningarna i förbundsbladets artikel:

"Jordbruk, hem och hushåll dominerade Hallands SLU-distrikts utställning i Laholm i mitten av juli, just vid den tid då värmeböljan låg pressande över västkusten, och drev folket till badstränderna. Det var naturligtvis mindre kul för arrangörerna (Forts. å nästa sida)

Två markarydsbor
stal pilsnerlager

Natten till lördagen gjordes inbrott i affären i Achult, varvid ett par backar pilsner stals. Polisen hade sina misstankar åt ett bestämt håll, och dessa misstankar besannades på lördagskvällen, då en av de misstänkta togs på en gata i Markaryd. Köping och efter förhör erkände tillgreppet. Han hade haft en medhjälpare, och denne togs på söndagen i sitt hem i Markaryd. De båda törstiga kumpanerna är 30 resp. 50 år gamla. 30-åringen har tidigare vållat polisen nyöversök, medan 50-åringen aldrig tidigare varit med om några brottsliga handlingar. (Forts. å nästa sida)

SÖNDAGEN blev en högtidsdag för församlingsmedlemmarna i Båstad och Hovs församlingar. Domprost Yngve Ahlberg — tidigare kontraktsprost i Sunnerbo — gästade för första gången som domprost pastoratet. Därvid predikade

han vid högmässorna såväl i Båstad som Hov. Efter högmässan och nattvardsgång i Hov invigde domprosten den nya kyrkogården, varpå följde ett samkväm i församlingshemmet. Genom pastorsämbetets försorg hade man sat i kyrkbilar från

Kattvik och församlingens västra delar. Tillslutningen till församlingshögtiderna var stor. — På vår bild Båstads vackra gamla kyrka, just nu klädd i en grönska, som så smått börjar skifta i höstens färger.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm

Redaktör och annonschef:
STIG JONSSONRedaktionschef:
OLOF ASS-PETERSSON

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 10300
Expeditions och annonskontoret 11241
Annonschef Stig Jonssons bost. ankn. 11241Vår käre far
farfar**Carl Palm**
f. 11 mars 1874har lämnat oss i djup sorg.
Höganäs och Virserum den
28 augusti 1959

BARNEN

Barnbarn o. barnbarnsbarn

När mor gick bort,
så ensam blev Din tid.
Nu käre far
har även Du fått frid.
Sov kära två,
som trofast delat öden.
I gravens ro,
förenade i döden.Jordfästningen äger rum i
Höganäs krematorium fre-
dagen den 4 september kl.
14.00.För vänligt deltagande vid
min käre makes och vår
faders**Oskar Gran**bortgång och för de vackra
blommorna vid hans bår
vårt varma tack.**BETTY GRAN**

Barnen

Andréns
Begravningsbyrå

KISTOR och SVEPNINGAR

Allt ombesörjes.
Likbil ordnas.
Stortorget, Laholm Tel. 69.
Bostaden Tel. 534

Vid dödsfall

vänd Eder till
**BRÖD. SVENSSONS
BEGRAVNINGSBYRÅ**
Ombesörjer allt för begravningar
och eldbegängelser.
**EGEN LIKBIL
TILLHANDAHÅLLES.**
Gamlebytorget 5 - Laholm
Tel. 10703 Laholm och
23068 Vallberga.Sigfr. Carlssons
Begravningsbyrå

Kistor med tillbehör.

Ombesörjer allt.

LIKBIL.

Tel. 36 - Knäred.

Sorg-
Hattar och Slöjori ett förmänt och värdigt
utförande.**Ekwall's Eft.**
SPECIALAFFÄREN I HATTAR OCH SLÖJOR
Tel. 566 Laholm.

VID DÖDSFALL

Vänd Eder till
Veinge Begravningsbyrå
Kransar, Buketter, Svepnings-
och Kistor
till ortsens lägsta priser.
Blomsterförmedling till in-
och utlandet.
Hämtning från dödsorten
ombesörjes.
VEINGE MÖBELAFFÄR. Tel. 61Gravvårdar
GravinhägnaderGravering, förgyllning
och planteringar.**LINDEROTH'S**

Båstad. Tel. 70710 och 70237

British Centre
Deutsches Zentrum

höstens kurser i Laholm

ENGELSKA
TYSKA

börjar 10 september

(torsd)

börjar 16 september

(onsd)

Infödda lärare — moderna me-
toder och hjälpmedel — film,
färgbilder, tidningar m. m.

Lokal: Centralskolan

Avgift: 45 kr (14 dubbeltimmar)

Anmälan: engelska — 3 och 10 september kl. 17.15—
18.15 i Centralskolan
tyska — vid första lektionen kl. 18.30

FOLKUNIVERSITETET

Vid behov av GRAVVÅRDAR

och annat kyrkogårdsarbete anlita stenhuggeriet på plat-
sen, utan fördyrande mellanhänder. Fackmässigt utförda
arbeten. Bese vårt lager, efterhör våra priser.**Olle Larssons Stenbildhuggeri**

Tel. 540

LAHOLM

Tel. 540

Önskas köpa

Smågrisar

Prima och friska grisar köpes och försäljes varje vecka efter
gällande dagspris.**EMIL NILSSON.** Tel. 50113 och 50860 Klippan.

All uppvaktning

på min högtidsdag undanbedes.

Gäller även släkten. Bortrest-

Amalia Nilsson, Linghult.

Dr G. Hallbergs

mottagning hålles stängd fr. 1
sept. till 20 okt. Fr. o. m. 21 okt.
åter mottagning alla vardagar
utom torsdagar mellan kl. 10—
12. Tidsbeställning i den mån
det går att genomföra.

Medl. av Sveriges Tandläkareförb.

TANDLÄKARE**Roland****Gustafsson****HISHULT.**Mottagningen inställd till den
1/10 på grund av militärtjänst-
göring.

Karups

kommunal fullmäktige

sammanträder i Medborgarhuset
i Skottorp måndagen den 7 sep-
tember kl. 20. Ärenden enligt
anslagen kungörelse.

Gösta Göransson.

Älstorps

Gymnastikfören.

håller årsmöte tisdagen den 1
september kl. 19 i gymnastik-
salen. Erövrade märken utdelas
samtidigt.

Till salu

Boningshus

till salu.

Tel. 30144 Växorp anvisar.

GYLTOR,

högräktiga, av lantras, även
med grisar vid sidan. Garanti
för djur och grisresultat.Ett 50-tal smågrisar
finnes även till salu.
Vanliga betalningsvillkor.**RAGNAR BENGTSSENS****LIVDJURSAFFÄR**

Ysby. Tel. 62052.

Avfallsgröpe

åter i lager. Högt fodervärde
och billigt pris.**RAGNAR BENGTSSENS****LIVDJURSAFFÄR**

Ysby. Tel. 62052.

Biograferna

CENTRUM Tisd. o. onsd.

LAHOLM TEL. 10 kl. 20. Bföj.

8 FARLIGA MÄN

Bonar Colleano, Arthur Franz,
Richard Kiley.

En Stanley Kramer produktion.

Tisdag kl. 8. (Bföj.)

Mickey Spillanes

LIV FÖR LIV

Sönd. 8 (Bföj.) Viveca Lindfors

MARIA PÅ KVARNGÅRDEN.**MESTOCKA** HASSLÖV

Tisdag kl. 8 Onsd. kl. 8

ENSLINGEN JOHANNES

Stig Järrel, Gösta Bernhard.

Barnförlåten.

VINGSLÄTT

Torsd. kl. 8

INGEN MORGONDAGLars Ekborg, Jarl Kulle, Margit
Carlgvist.

Barnförlåten.

Värnen ...

(Forts. fr. föreg. sida)

å två nyanslutningar om året
— nu är de uppe i 30 å 40.En vattenledning är inte
endast till för hushåll och indu-
strier utan den är lika mycket
avsedd som ett skydd mot eld,
och därför har vattenverket ett
mycket nära samarbete med
brandkåren. Ett bevis på ut-
vecklingen på detta område är
att det 1936 fanns 39 brandpos-
ter i staden medan antalet 1958
uppgick till 81. Ett väl ordnat
brandväsande som vi har här i
staden, får medborgarna direkt
nytta av genom lägre brandpre-
mier.Vatten är bra på mångahan-
da vis, framhåller hr Persson.
Men tyvärr har det också nega-
tiva sidor och den allmänna ned-
smutsningen av vattnet är ett
mycket stort problem. Ett re-
ningsverk för staden, dess indu-
strier och angränsande delar av
landskommunen är därför det
stora projekt, som är aktuellt
inom de närmaste åren. Men
det ligger utanför mitt verksam-
hetsområde.

Cel.

Industri ...

(Forts. fr. föreg. sida)

till 3:75. Detta faktum får anses
utgöra en förtäfflig illustration
till vad som nu skrivs om
nödvändigheten av en accelere-
rad utveckling mot likalönepri-
ncipens genomförande.Inom den dyrtorpsgrupp som
bl. a. omfattar Laholm, Båstad,
Markaryd och Traryd samt
Hallands, Skånes och Små-
lands landsbygd utgjorde den
genomsnittliga timförtjänsten
för vuxna manliga arbetare
(semestertlönor o. s. v. ej med-
räknade) kronor 4:80 i medio
av andra kvartalet i år mot
kronor 4:63 ett kvartal tidi-
gare.

Laholmsexpo ...

(Forts. fr. föreg. sida)

göerna med kommissarien, om-
budsman Sture Ivarsson i spet-
sen som gjort ett gott arbete
med att iordningställa en skol-
gård och -salar till visnings-
plats.

Pensionärer ...

(Forts. fr. föreg. sida)

trevligt kaffesamkväm, vid vil-
ket förra järnvägskontorist Os-
car Christiansson och förra mu-
raren Carl Hansson, Ahla, un-
derhöll med musik.

Till barnsköterska

har vid Jörgensgården i Lands-
krona bl. a. utexaminerats Inger
Eriksson, Laholm.

Smågrisen

Sveriges slakteriförbunds små-
grisenotering den 31.8 och tills vi-
dare för klass 1 premiegrisar
med upp till 20 kg:s kullmedel-
vikt kr. 4:10 per kg. För över-
vikt överstigande 20 kg 2 kr per
kg. För smågrisar klass 2 avdrag
med kr. 2:50 per st. För smågri-
sar klass 3 avdrag med 13 kr.
per st.

Häuss 364:de livdjursauktion

hålls på fredagen, auktions-
summan uppgick till 211,775 kr.
Där såldes 155 gyltor för högst
620, lägst 380, medelpris 525 kr,
14 galtar för högst 520, lägst 410,
medelpris 480 kr. Två SRB-
tjurar för 1,270 och 960 kr. 29
kr.fortsätter ännu en tid. Anmälnin-
gar som vanligt i spellokalen el-
ler tel. 10252.kor, högst 1,720, lägst 850, me-
delpris 1,245 kr. 61 kvigor, högst
1,670, lägst 930, medelpris 1,280
kr.Det stora universitetet på Leninbergen är det största i världen och byggt med det överdåd, som ut-
märker offentliga byggnadsverk i Ryssland.Ryssland välkomnar turisterna
alla områden dock ej upplåtnaRysslandsbåten glider sakta in
mot kajen i Leningrads hamn.
Människor med blommor i händer-
na vinkar välkomnande till släktingar
och anförvanter från vilka de
varit skilda av en järnridå sedan
årtionden. Ögon tåras, när kära an-
leten skymtar bland skaran av tu-
risterna på mellandäck som nyfikat
beträktar den annorlunda värld
som här möter.Jag talar ryska och vet hur
jag ska resa till min syster, som
bor 60 mil härifrån, men har än-
då fått betala för en som ska följ-
ja mig, men tyst tyst ...Det är en medelålders dam, som
vid landstigningen viskade anför-
tror detta åt mig och ett par and-
ra resenärer — en liten antydning
om att än är det dock inte möj-
ligt att resa riktigt på samma sätt
i Ryssland som i västern, om öck-
så mycket blivit friare efter Stal-
lins död. Det visade sig emellertid,
att hon fick resa utan följeslagare,
men vid varje tagombyte mötte in-
tourists ombud och hjälpte henne
tillrätta. De hade på så vis kont-
roll över hur hon reste. Man kan
inte utan vidare resa vart man vill
i Ryssland.Tullen gick ombord långt ute till
havs så allt var klart när vi kom
fram. Den ryska tullen har namn
om sig att vara sträng och min
kommunistiske hyttkamrat var
märkbart orolig före tullvisitationen
fast han säkert inte hade ett
enda dugg i bagaget, som kunde
anses tvivelaktigt. Det är i första
hand "olämplig" litteratur, som in-
te får införas. Av böcker hade jag
endast en liten bok med hundra
frågor och svar om Sovjetunionen,
och eftersom den innehåller pre-
cise de rätta frågorna och de rätta
svaren väckte den tullarens gillan-
de. Det blev för övrigt en mycket
lättvindig genomgång av papper och
bagage. Man hade under hela vis-
telsen i Sovjet en känsla av att
ryssarna är mycket angelägna att
visa sig välvilliga mot turisterna.Det är många som reser till Ryss-
land. På de stora hotellen i Lening-
rad och Moskva möts människor
från både nya och gamla världen.
Det som är annorlunda har sin sär-
skilda lockelse. Och det är inte
främst de turistliknande guiderna
visar man vill se. Det är fastmer systemet
och folkets levnadsvillkor som in-
tresserar. Men det är det mycket
svårt att få någon säkert grepp om.
Varje värdering blir osäker.Redaktör Gustav Larsson,
Karlstad, har fått ett resestipen-
dium från Centrums Press-
förening för en studieresa
i Ryssland och kommer att i
några artiklar berätta om sina
intryck från det stora landet i
öster.

En statlig kullsvärd

Turisterna slussas genom en
kullsvärd av ståtliga byggnader,
storslagna konstverk och monu-
mentala anläggningar. Ungefär
likadant är det kanske i de flesta
länder när man är beroende av
tolkar och följer en grupp. Det
finns mycket som är storslaget
och imponerande, värt att ses och
beundras i dagens Ryssland. Ja,
man häpnar ibland över hur på-
kostat och vräkigt det byggs i män-
ga fall.Den underjordiska järnvägen,
Metron, har icke sitt motstycke i
världen ifråga om elegans och lyx.
Varje station är olika i utsmyck-
ning och stil. Det är genom en
värld av marmor, mosaik och dy-
bara skulpturer den stora folk-
strömmen rinner fram mot tågen.Är detta det fattiga Ryssland
man talar om i Sverige, säger en
av de rättrogna i sällskapet, när
vi första gången kommer in på
metronstationen vid Revolutions-
torget. Hans blick vilade med stol-
het på marmorelarna och mosaik-
bilderna, men han ägnade inte en
tanke åt på vilkas bekostnad den-
na lyx kunnat utvecklas. Han kas-
tade heller inte en granskande
blick på människorna, som reste
med taget och funderade över om
den offentliga lyxen stod i har-
moni med folkets standard. Den
ryske tolken förstod däremot vad
mänga av oss tänkte och tillade
att den numera byggdes mindre lyxigt.
Det är också riktigt så tillvida,
att stationen efter den sist byggda
delen av banan är mindre påkosta-
de.

Störst i världen.

"Biggest in the World" kan sägas
på många språk. Det ryska uni-
versitetet på Leninbergen i Moskva
är utan jämförelse världens största
och det är med berättigad stolthet
det visas för den utländske be-
sökaren. Det säger också att dagens
Ryssland satsar på ungdomen och
utbildningen och i den mening
är det särskilt värt att lägga märke
till. Det är emellertid så känt
och omskrivet att det kan förbi-
gas utan någon större utläggning.
Några siffror och sen får bilden
säger resten. Huvudbyggnaden är i
34 våningar. Vid universitetet stu-
derar 25.000 studenter. I alla uni-
versitetsbyggnaderna finns sam-
manlagt 44.000 rum och en student,
som skulle tillbringa 5 minuter i
varje rum skulle komma ut som
en gråhårsman säger tolken för att
ge oss en talande bild av storleken
på detta den ryska vetenskapens
tempel. Naturligtvis är det byggt
med all den vräkighet, som tsarism
och stalinism har gemensamt. Det
blev färdigt 1953 och ser ännu
nytt ut. Annars är det utmärkan-
de för rysk bygghänsyn i allmän-
het, att även det som är ganska
nybyggt ser gammalt ut. Kvaliteten
är tydligen inte särskilt hög och
man har ont om yrkeskunskap
underligt eftersom kriget stoppa-
de upp yrkesutbildningen och mil-joner av rysk ungdom stupade på
slagfältet.

Tioårig bottenskola

Men nu satsar som sagt Ryss-
land på ungdomen och utbildnin-
gen. Den tioåriga skolan står inför
sitt genomförande i städerna och
på landsbygden skall den sjuåriga
skolan bli åttaårig säger man oss.
Skolutbildningen på lägstadiet är
kostnadsfri, men vid universitetet
får ungdomarna betala för sig. Men
de får stipendier, som täcker kost-
naderna, om de gör goda framsteg
i studierna. Eleverna indelas i fy-
ra betygsskolor. De som kommer
i de två högsta får stipendier, grupp
två får studera på egen bekost-
nad och de som kommer i lägsta
gruppen får sluta efter en tid. Det
är givetvis endast de som har le-
dande poster i staten, som kan be-
tala för sina ungdomars utbildning.
Även i den obligatoriska skolan
ingår undervisning i ett främman-
de språk med början från femte
året. Språkutbildningen kommer
säkert att få sin betydelse sett på
längre sikt. Den ger de ryska un-
domarna möjlighet till kontakt med
den gästande främlingen från väster,
något som de är mycket intressera-
de av. Det fick man många bevis
på. De tar gärna initiativ till kon-
takt med turisterna. En del har
lätt lite engelska eller tyska men
knappast nog för någon vidare kon-
versation.Att resa västerut är ryssarna för-
menat, kommer säkert länge nog att
så förbli. Om portarna en gång
öppnas för dem, kommer det att
främja fred och förståelse mer än
något annat och ge ett grundskott
åt den ensidiga propagandan. An-
är dock inte ryssarna mogna för en
sådan åtgärd. Därtill är skillnaden
i levnadsförhållanden än så länge
för stor. Sjuårsplanen 1958—65 är
igång och den ska ge Ryssland den
högsta levnadsstandarden i världen,
lovat propagandan. Hur det blir
med den saken är bäst att inte ens
spå, men man har ju rätt att ha
sina tvivel. Ryssarna gör dock ener-
giska insatser för att bygga upp
sitt näringsliv, i varje fall hittills
på bekostnad av folkets levnads-
standard.

"Frivilliga" insatser

Kirovstadion i Leningrad liksom
den stora stadion i Moskva vid
foten av Leninbergen är väldiga
anläggningar med över 100.000 sitt-
platser. Till dessa idrottsbogar hör
våldiga anläggningar för olika slag
av idrotter.Ungdomen ville ha idrotts-
platser, ritningar gjordes upp och
sedan byggde ungdomarna dem
själva genom frivilligt arbete, säger
tolken.Maken till monument över fri-
villigt arbete lär inte finnas i hela
världen. En av deltagarna i grup-
pen, som talade ryska och nu för
första gången hälsade på nära släk-
tingar i Ryssland, anförtrödde mig
dock, att man borde sätta "fri-
villighet" inom citationstecken. Han
fick vite lite mer om ryska förhål-
landen än vi andra genom att han
nästan varje kväll gästade ryska
hem. Jag skulle nog tro att han
hade rätt.Honon hade jag förresten stor
nytta av under mina försök att få
en liten inblick i sovjetmänniskor-
nas vardag och levnadsförhållanden.
Just dessa saker har kanske lite
större intresse än den snabb-
skiss av turistmiljö, som här presen-
terats. Till detta ska vi återkomma,
Gustav Larsson

MARKARYDS-BYGDEN

Laholms Tidnings lokalredaktion: Markaryd, Villagatan
Redaktör: Sven B. Jönsson. Tel 10150.

De Gamlas Dag firades
i Markaryds församling

De Gamlas Dag högtidlighölls på söndagen i Markaryds kyrka inför en menighet om cirka 200 personer, därav 110 särskilt inbjudna äldre. Efter skriftermål av komminister Viktor Magnusson hölls predikan av kyrkoherde Ingemar Lindstam. Under den därpå följande nattvardsgången deltog omkring 100 personer.

Efter högtidligheten i kyrkan redogjorde kyrkoherden för Markaryds kyrka och den nu avslutade kyrkorenoveringen. De inbjudna samlades därefter på Snapphanegården, där de trakterades med smörgåsar och kaffe. Komminister Viktor Magnusson hälsade välkommen och programmet upptog dessutom förevisning av köpfilmerna, som inspelades utställningsåret 1947. De båda äldsta gästerna, förre handlanden August Lindahl, Majenfors, som fyllt 90 år, och Vilhelmina Jonasson, Präst-

boda, Tuthult, som är 91 år, fick mottaga blomsterkvastar. Lanstingsman Algott Lundin, Ekhult, berättade som sina första minnen från kyrkan, och förre handlanden Gustav Svensson, Markaryd, läste en kort betraktelse. De inbjudna tack framfördes av förre eldaren V. O. Hallqvist, Timsfors, som även berättade om "den gamla goda tiden", då de gamla och fattiga såldes på auktion i församlingen. Som avslutning på den givande dagen höll komminister Magnusson en kort andaktsstund.

Resebidragen.

Regeringen har beviljat kyrkoherde Ingemar Lindstam, Markaryd, statligt resebidrag för att som ledamot i kyrkans världs-räds informationsavdelnings arbetsutskott delta i utskottets årliga sammanträde i Spittal, Österrike, och i en del andra sammanträden på detta område.

FOTBOLL

Div. IV Sydvästra Småland
Skeppshult—Ånderstorp 0-2
Traryd—Växjö BK 1-3
Alvesta—Markaryd 3-1
Ljungby—Älmhult 0-0
Smålandst.—Växjö Norra 3-0

Ljungbygruppen

Ljungby B—Hämneda 1-4
Ryssby—Älmhult B 3-0
Traryd B—Eneryd 1-1
Hinneryd—Timsfors 1-5
Virestad—Hallaryd 2-1

Sunnarbogruppen

Delary—Strömsnäs B 3-7
Markaryd B—Göteryd 0-0
Hämneda B—Hinneryd B 1-3
Råstorp—Ling 4-0

PSYKOLOGI

Ett par amerikanska kriminalare hade fått tag i en misstänkt men det var omöjligt att få denne att erkänna. Plötsligt inträdde kommissionären, tittade på den anställde och sa:

— Vad har killen gjort?
— Inbrott i andra våningen i Brook Street.
— Han? Han, han bekant?
— Inte än.
— Och ni ska vara detektiver. Ni kan inte få tag i en tjuv i en fårscock. Vem som helst inser ju att den killen inte kan göra ett sådant brott.

— Jamen alla spår...
— Prat. Jag har känt idioten sen han inte kunde knäppa byxorna själv. Han är alldeles för feg för att göra en sån stöt.
— Men kommissionären, vi vet.
— Han kunde inte klättra upp för morsans köksstige utan att dratta ner. Kör ut honom.
— Men vi ha absolut be...
— Han är både för feg och för dum!

Vit av raseri utropade den anställde:
— Vad säger du, din tjockskaliga oxe! Är jag för dum? Det var jag som gjorde det!

Jag
såg
igår...

... att växtorpsjuniorernas lilla tidning "Unga Röster" kommit ut med sin septemberupplaga. Som vanligt innehåller tidningen flera berättelser, illustrerade med teckningar i "färgstryck".

50 år ...

(Forts. fr. sid. 1)

soner. Hela kostnadsförslaget gick löst på 3,000 kr.
Den 16 april 1909 kan räknas som Laholms stads vattenledningsverks födelsedag ty då beslöt stadsfullmäktige att med 18 röster mot 1 låta uppföra ett vattenverk enligt det förslag, som upprättats av löjtnant H. G. Thorulf, och den 3 juli tecknades kontrakt med Sydsvenska Gjuteribolaget i Malmö om uppförandet.

Hela kostnaden för själva vattenverket uppgick till 99,500 kr och av delsummorna kan nämnas följande: grundvattenbrunnar 2,500 kr, pumphusbyggnad 4,600 kr, pumphus och motorer 9,200 kr, sugledning från Glämningsjö och grundvattenbrunnar till pumphuset 6,200 kr, tryckledning mellan pumphus och tornbyggnad 8,000 kr, ledning mellan tornet och staden jämte rörnät i staden 35,000 kr, tornbyggnad med cistern 30,000 kr. I anbudet ingick inte ev sprängning i berg för att komma fram med ledningarna.

I kontraktet fanns inrymt en mycket viktig passus, nämligen att om kommittén så fordrade skulle entreprenören ha skyldighet att i samband med rörnätets nedläggande också lägga ned avloppsnät i enlighet med ett förslag, liksom att löjtnant Thorulf. Redan den 24 juli 1909 beslöt stadsfullmäktige att för en kostnad av 15,000 kr lägga ett delvis nytt avloppsnät. Det framhölls som lämpligt, att detta gjordes samtidigt med att man lade ned vattenledningsrör då gatorna ändå var uppräddas så slapp man att göra detta mer än en gång. Dessutom påpekades det att staden under alla förhållanden hade skyldighet att verkställa utvidgning av avloppsnätet. Fullmäktige beslöt också att lägga ut vatten- och avloppsnätet till det för folkskola avsedda området men att inte gå ända ut till vägarområdet. Detta var ursprungligen var meningen, utan i stället stannade mitt för kyrkogårdsgårdarna.

Till att bestrida kostnaderna beslöt upptaga ett lån på högst 100,000 kr på högst 40 år samt taga i anspråk de 28,000 kr som fanns i vattenledningsfonden. Till att verkställa beslutet utsågs en ny kommitté, bestående av distriktsveternär H. C. Lager, direktör H. Henriksson och grosshandlande C. L. Lundgren med grosshandlande O. E. Hallberg och handlande Th. L. Jönsson som suppl.

Arbetena sattes omedelbart i gång och i november 1909 hade de fortskridit så långt att kommittén ansåg, att huvudgrunden för beräkning av de blivande avgifterna borde uppgöras. Dessa skulle utgå efter taxeringsvärde och det föreslogs för fastighet, vars taxeringsvärde ej översteg 40,000 kr 1,50 kr pr 1,000 kr, över kr 40,000 1,25 kr, dock lägst 60 kr pr år. Det minsta nödvändiga fastighet med en kran hade att betala var 3 kr. Industrier skulle betala 20 öre pr kbm.

Den 8 juli 1910 antogs reglemente, taxa och instruktion för föreståndaren och till föreståndare antogs mekaniker Carl Olsson för 500 kr pr år. Den 14 juni hade anläggningen avsnäts av Allmänna Ingenjörskör i Malmö som endast hade en del småanmärkningar att göra. Men vid en ny avsyning i augusti framhöll byrån, att den lön på 500 kr, som Carl Olsson hade om året, endast avsåg pumpringen men att anläggningen också behövde noggrann tillsyn och underhåll. I handlingarna finns också förbindelser från ett stort antal fastighetsägare i stadens centralare delar vilka anslöt sig till vattenverket. När detta första gången togs i bruk framgick inte men det verkade som om rörnätet hade kopplats på efter hand som det blev färdigt.

FÖDELSEDAGAR

75 år
Fyller i morgon fröken Nanny Jönsson, Veinge by. Fröken Jönsson, som är född i Veinge, drev i många år bagerirörelse i Veinge by. Hon har numera lagt ned denna rörelse men är alltjämt bosatt där. I sin krafts dagar var hon en duktig och arbetsam människa.

70 år
Fyller i morgon trafikbilägare Sigröd Svensson, Gräsryd, Östra Karup.

Jubilaren är född i Kövlinge, Ysby, och flyttade 1921 till Östra Karup då han inköpte Gräsryds bryggeri och samtidigt också startade trafikbilsrörelse. Bryggeriet överlämnade han i andra händer men sin trafikbilsrörelse driver han alltjämt. Han är en trevlig och duktig bilförare och allmänt omtyckt i bygden. Han har helt ägnat sig åt sin rörelse men har tidigare under en del år varit styrelseledamot i Östra Karups el. andelsförening.

70 år
Fyller i morgon fru Anna Wilhelmina Andersson, Kristianstadsvägen, Laholm.

60 år
Fyller på tisdag hemmansägaren Hilmer Bengtsson, Ekhult, Markaryd.

Han är född i Osby, men flyttade 1908 med sina föräldrar till Verum, där han var bosatt till 1913, då familjen inköpte ett mindre jordbruk i Fjärholm, Markaryds socken, som efter ett par år avyttrades genom bytesaffär och förvärvade det hemman i Ekhult som hr Bengtsson 1921 vid faderns fränfalle övertog och allt fortfarande innehar och brukar. Hr Bengtsson är en i vida kretsar känd personlighet, som vid sidan om sitt jordbruks skötsel ägnat sig åt ett flertal hobb-

bies. Han är sålunda duktig träskulptör och har som sådan tillverkat åtskilliga konstnärliga saker och ting som han avyttrat i bygden, särskilt intresserad av denna hobby var han under ungdomsåren. Senare har han specialiserat sig på antikviteter, mynt och frimärken, och vidare är han en mycket beläst man.

Hr Bengtsson är dessutom en glad och trevlig man, som fått många vänner i orten.

60 år
Fyller i dag byggnadssnickare Manfred Martensson, Smårydsvägen, Båstad. Jubilaren är en duktig yrkesman och har varit kommunalt intresserad, bl. a. som ledamot av kommunallandsbyrå i många år.

50 år
Fyller i morgon fru Elsa Karlsson, maka till lantbrevbärare Karl Karlsson, Kjellshult, Messtoka.

VIGSEL

I lördags i Håstveda kyrka mellan bagare Bernt Johansson, Växtorp, och hårfrisörskan Majvi Martinsson, dotter till lantbrukare Albert Martinsson, Råvinge, Håstveda, och hans maka. När brudparet trädde in i templet, spelade musikdirektör Fondell, "Preludium" i ess-dur av Bach. Vignell förrättades av brudens konfirmationslärare, kyrkoherde A. Lundkvist, som också höll tal till brudparet. När brudparet lämnade kyrkan, utförde musikdirektör Fondell "Bröllopsmarsch" av Mendelssohn. Uppvaktande marskalk och tjarna var ingenjör Lennart Martinsson, Finspong, och fröken Lisbeth Gunnarsson, Växtorp och brudnabb Lena Martinsson, Råvinge. Efter vignell gav brudens föräldrar middag på Håstveda hotell. Ett femtiotal telegram anlände.

I Oskarströms kyrka på lördagen mellan lantbrukare Reinhold Bengtsson, Växtorp, och fröken Anita Strandberg, Örkel-Strandberg, Oskarström, och ljunja, dotter till förrman John hans maka Betty. Uppvaktande tjarna var Gun-britt Karlsson, Växtorp. Vignellförrättare var kyrkoherde B. Gustafsson, Oskarström. När brudparet intogade i kyrkan spelades Bröllopsmarsch av "En midsommarmattsdröm" av Mendelssohn och som utgång spelades "Brudkören ur Lohengrin" av Wagner.

Grand Magasin LAHOLM

Alltid nyheter i
KAPPOR
och
KLÄNNINGAR

Grand Magasin LAHOLM

SENASTE NYTT

Lovande världsläge anser Chrustjov

Ryske regeringschefen Chrustjov anser världsläget inte vara allt för allvarligt utan tvärtom ganska lovande enligt referat i Pravda av ett tal som han hållit i en rysk stad. Han sade sig ha fått ett gynnsamt intryck av Adenauers förslag till kontrollerad nedrustning och kommer att ge sig till USA med stora förhoppningar om att göra slut på det kalla kriget. (Moskva i dag TT-Reuters)

Ring oss när
det gäller GOLV

Maskinslipning — syntekobehandling — Linoleum — Ekparkett — Golvplattor.
Golvservice — Låga priser

GOLVBOLAGET

Persson & Co
Hantverksgatan 25
Tel. Halmstad 15341.

DÖDSFALL

Karl Bengtsson. Efter endast en kort tids sjukdom har i sitt hem avlidit f. lantbrukaren Karl Bengtsson, Bjälkabygget, Örkel-ljunga.

Bengtsson, som var född i Bjälkabygget, reste liksom många andra svenskar på den tiden, i unga år till Amerika, där han stannade i en 20 års tid. Sedan B. återvänt till hemlandet inköpte han i föräldrahemmet i Bjälkabygget, som han innehade och brukade under några år. Efter det han försålt lantbruket uppförde han den villafastigheten i Bjälkabygget, som han sedan dess innehaft och där han nu fått sluta sina dagar. Den bortgångne var en mycket intresserad, kunnig biodlare. Han sörjes närmast av syskon och syskonbarn.

Bernt Larsson. I en ålder av 49 år avled i lördags källarmästare Bernt Larsson, Turisthotellet, Markaryd. Den bortgångne var född i Brönnestad, Östra Klags-torps församling, och efter slutad skolgång var han lantbrukare fram till 1943, då han i samband med giftermål köpte Turisthotellet i Markaryd, varvid makarna bosatte sig där. Han sörjes närmast av maka samt en dotter och syskon.

Sommar i Jylland:

Himmelsbjerget

Silkeborg i aug

Danmarks högsta punkt över havet är 149 meter, inte mer, men allting är ju relativt, och då är det ingenting att säga om att Himmelsbjerget trots sin blygsamma höjd fått ett stort rum i de danska hjärtana. Ja, det ha blivit något av en nationell helgedom. Det finns ett par andra på Jylland: Dybböls skansar vid Alsundet och Rebild Bakker mellan århus och Ålborg.

I Dybböl har den tappra landsoldat blött och stupat i kampen mot de preussiska inkryttarna 1864, det var ärofullt fastän försvaret blev föfångt — trots behjrtat bistånd av frivilliga krafter även från Sverige — och Sydjylland blev därefter tyskt land för drygt ett halft sekel eller fram till 1920, efter första världskriget. Ej att undra på att Dybböl har blivit en vallfartsort för alla rättssinniga danskar. Där hyllar de hjälteminnena och stärker sitt fosterländska sinne.

I Rebilds ljuvackar är det återigen varje sommar en fredlig dansk-amerikansk samling, ett förbrödringsmöte mellan hemmadsfärdiga och danskaner. Även den danska emigrationen till USA har varit stor.

Men Himmelsbjerget är en helgedom för naturvänner och för folkligt-nationella strömningar. Här har otaliga folkömska hällits och flammade tal eldat väldiga folkmassor, under mer än 100 år. Statyer, stenstoder och andra minnesmärken står här och var i parken till erinran om märkliga människor, händelser och data i dansk odlingshistoria. De stora stämmorna på detta berg har alltid tjänat framgestanken och drivit på den demokratiska utvecklingen i landet. En ihärdig vänstervind har susat i skogen kring Himmelsbjerget.

I skogen? Ja, när man kommer över de jylländska hedmarkerna, som är väl uppodlade men notoriskt fattiga på riktig skog, så blir man lätt förförad av att här växer allsköns frodiga lövträd ända upp mot toppen. Man hade väntat sig ett tämligen kallt, lite ödsligt ljunglätt berg och tänkt att även om det bara är fråga om 149 meter, så kan det kanske bli en smula knogigt att bestiga det. I själva verket går en utmärkt blivag genom den präktiga skogen ända fram till en mycket mätlig kalkalott som man åttligen måste bestiga. En 83-årig gentleman i sällskapet hade dock ingen svårighet att för egen maskin på höjdpunkten — han avstod blott från trapporna upp i det hiskliga tegeltorn som murats upp på krönet för att möjliggöra en något vidare utblick över den oesdanligt sköna nejden.

Himmelsbjerget är således långt mera en lummig lund än ett skrovligt berg. Sten är överhuvudt inte att se där, men sten är sällsynt i hela Jylland.

Men det är nog stilrättigt att berget är av en sådan mjuk karaktär. Det är en rätt miljö för danskarna. De som vi älskar naturen, men helst en natur som ler, smiler. Det gör den inte överallt i Jylland, det är nog så barskt på dess västkust, men Himmelsbjerget sticker upp sin lilla kupol i ett verkligt leende område. Mellan den anseuiga staden Silkeborg, en knapp mil från Himmelsbjerget, och Skanderborg österut blänker en rad insjöar, annars sällsynta på Jylland, som livar landskapet och gör utsikten från Himmelsbjerget mycket storslagen — eller kanske det danska ordet dejlig här är mest passande. Från Silkeborg kan man också "sejle" fram till bergets fot — och då man går uppöver kan man ta en vilopaus på H C Andersens bänk.

Det vore taktiskt att flina åt danskarnas kärlek till detta berg. Vi har ju mycket högre berg i Sverige, men det kommer inte an på sådant. Vad som betyder något är den tradition och stämning som villar över en plats, och det är inte det minsta löjligt att detta berg för danskarna spelar en roll liknande den som Rütliengen vid Vierwaldstättersee spelar för schweizarna. En nationell och demokratisk tradition har fotts vid vindens sus i de lummiga träd som kransar denna punkt av det danska riket som kommer närmast himlen. Därför kan en andaktsfull känsla också gripa envar nordbo som vallfärdar till Himmelsbjerget.

Aron

NY MÅNAD STUNDAR!

Glöm ej förnya Eder prenumeration på LAHOLMS TIDNING om Ni är månadsprenumerant. Pris för september 4:-, till årets slut 15:-.

Prenumerera alltid först och främst på ortens egen tidning — LAHOLMS TIDNING.

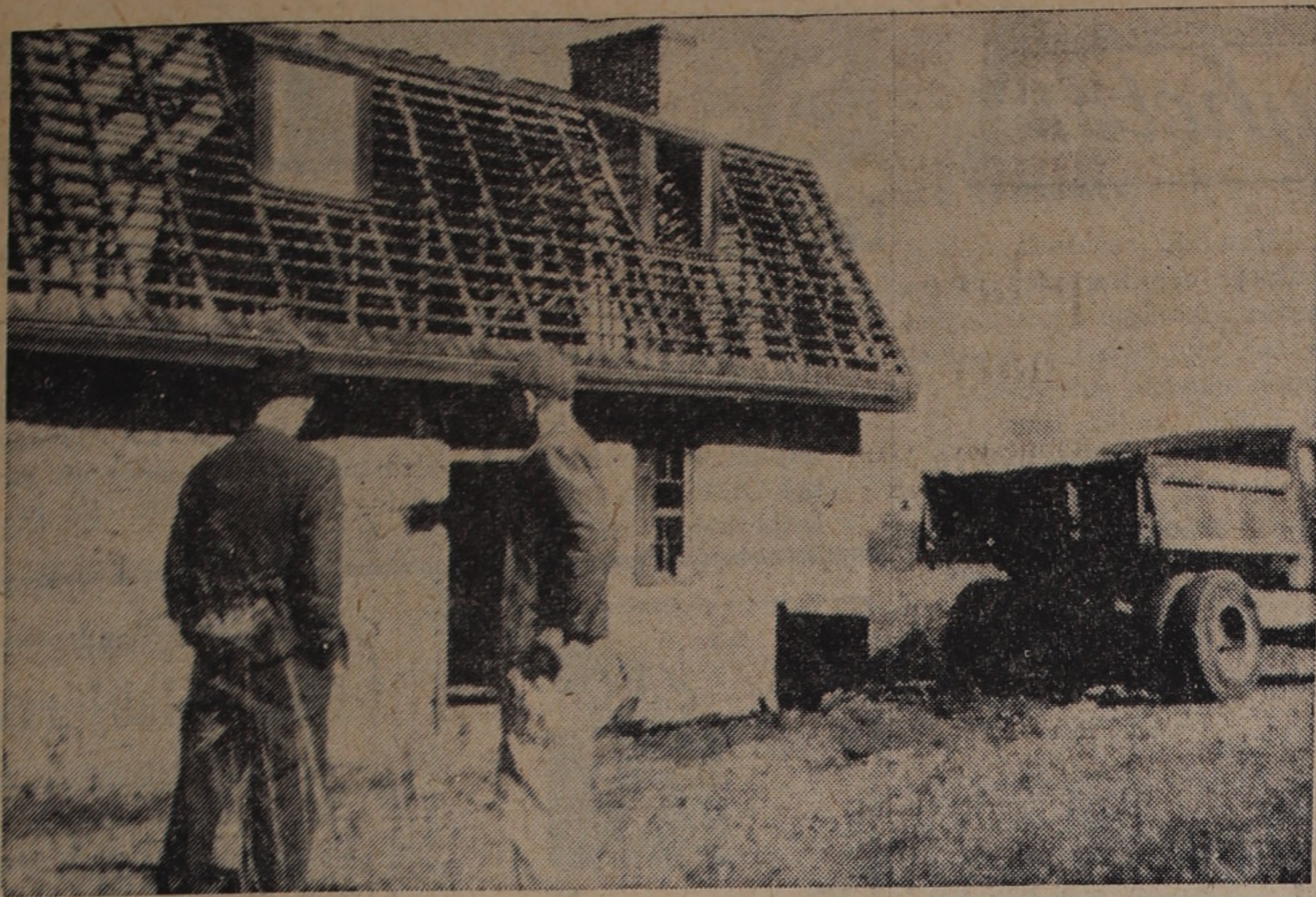
Höxmästaren

1856 JÄSTE UPPRORET I ALGERIET. STAMMARNAS TROLLKARLAR HÅNDADE INFÖDNINGARNA MOT FRANSKANEN. FRÅN PARIS SÄTTE TROLLKONSTNÄREN JEAN ROBERT-HOUDIN I ETT FARLIGT UPPDRAG...

SEXTIO ARABHÖVDINGAR HADE SAMLAT TILL EN STOR MUHAMMEDANSK FEST. ROBERT-HOUDIN FRAMTRÄDDE MED SINA MODERNA TRICKS. UNDERBARA SAKER HÄNDE. OSYNLIGA HÄNDER SPELADE PÅ SCENENS HARPOR, SKÖNA DANSERSKOR FRAMTROLLADE UR INTET OCH FÖRSVANN LIKA MYSTISKT. ETT SUS AV HÄPNAD GICK GENOM MÅNGDEN.

DE INFÖDDA TROLLKARLARNAS SKAR TJÄNDER AV VREDE. DERAS AUKTORITET BRÖTS. FRÅN PLATS TILL PLATS GICK DEN VITE "HÖXMASTARENS" SEGERTÅG. EN TROLLKARL KVÄSTE ETT UPPROR!

143 Copyright REA

En bild från rivningen av Andrew Hendrickssons gamla hus.

Historiskt svenskt hus i Delaware

WILMINGTON, DELAWARE, spec.

En utbyggnad av Vertol Aircraft Corporations anläggningar i Essington, Pennsylvania, för tillverkning av jetplan kommer att ge samlingen av svenskminnen i Wilmington, Delaware, ett värdefullt tillskott.

På Vertols industritomt stod nämligen ett hus som någon gång på 1680-talet började byggas av den svenske kolonisten Andrew Hendrickson, vars far kom till Nya Sverige omkring år 1640. Boflaget erbjöd sig att donera huset till någon historisk samlingsutrustning för flyttning. En tidigare ägare av fabriksområdet, Baldwin Locomotive Works, hade också visat pietet mot den gamla byggnaden och låtit reparera taket för att skydda den mot väder och vind.

Dr Ester Chilstrom Meixner vid svenska museet i Philadelphia trädde i bränsken för att bevara huset. Hon intresserade styrelsen för svenska kyrkan i Wilmington för projektet och den ställde 3.000 dollar

till förfogande för rivningen. En första insamling inbringade 25.000 dollar, men totalkostnaden för restaureringen beräknas uppgå till 65.000.

Huset revs ifjoll höst, sten för sten, och skall återuppföras intill Heliga Trefaldighetskyrkan i Wilmington, som byggdes av svenska kolonister och är Amerikas äldsta kyrka. Det kommer att komplettera de svenskminnen som redan finns i Delaware. Vid stranden av Christinafloden, den lilla biflod till Delaware uppför vilken de svenska skeppen seglade i mars 1638, ligger det av Millers huggna Calmare Nyckel-monumentet, just vid de klippor där de första svenska kolonisterna steg i land. Där skansen Christina ligger finns nu Christinaparken, där den svenska och amerikanska flaggan vajar sida vid sida. Kyrkan ligger där intill och när Andrew Hendricksons hus har återuppförts kommer bilden av hur de svenska kolonisterna levde och verkade att framstå än klarare.

Andrew Hendrickson byggde sitt hus i sten eftersom det fanns ett stenbrott på hans ägor. Arbetet började då Andrew stod i begrepp att gifta sig med en dotter till Märten Martensson, vars son blev John Morton, en av de män som undertecknade den amerikanska självständighetsförklaringen. Huset innehöll först bara ett rum, men en tillbyggnad gjordes senare. Det har två eldstäder, och en liten slingrande trappa leder upp till vindsrummen.

Dr Ester Chilstrom Meixner besöker fn Sverige och en av hennes uppgifter är att söka få fram tidstrogna möbler och inredningsdetaljer för huset. Hon har varit i förbindelse med företrädare för Nordiska Museet och andra svenska museer och utsiktarna förefaller goda att man från svenskt håll i någon mån kan hjälpa till i arbetet att försöka återställa interiören till vad den en gång var

Tysk Bonn-soldat i givakt tillåtes svara på tilltal!

Det låter som ett skämt men det är inte desto mindre sanning: Då president Eisenhower inom kort skall besöka Bonn får en tysk soldat, stående i givakt och med skyldrat gevär för första gången i den tyska militärhistorien tala. Sådant har nämligen aldrig förekommit. Om t ex den tyske kejsaren eller Adolf Hitler eller någon annan ville tilltala en soldat i ledet så måste en till övergivning berättigad person, överste krigsherrar eller en officer först kommendera "lediga", varefter soldaten fick tillåtas och fick svara på tilltalet. Då en utnämning kunde ha rätt att kommendera "lediga" ansågs det som självklart och otänkbart att en soldat i givakt skulle svara på den utländska besökarens frågor. I västtyska försvarsdepartementet har frågan diskuterats i många dagar och nätter. Sedan det blev klart att den amerikanske presidenten skulle besöka Bonn och mottas av hederskompani vid flygfältet Köln-Bonn och också vid andra tillfällen inspektera tyska militära enheter, var problemet av brådskande natur. Man visste att Eisenhower, så gammal general han är, säker kommer att försöka att prata med soldaterna. Västtyska försvarsdepartementets experter måste räkna med att sådant kunde hända i Bonn, vid flygfältet, eller vid andra militärparader. Motvilligt, men tvungna av Eisenhowers kända nyfikenhet och mänsklighet, gav den tyske försvarsministern order till sina trupper: Såvida den amerikanske gästen tilltalar en soldat skall soldaten svara, oberoende av att han står i givakt med skyldrat gevär och inte fått kommando om "lediga". AEP.

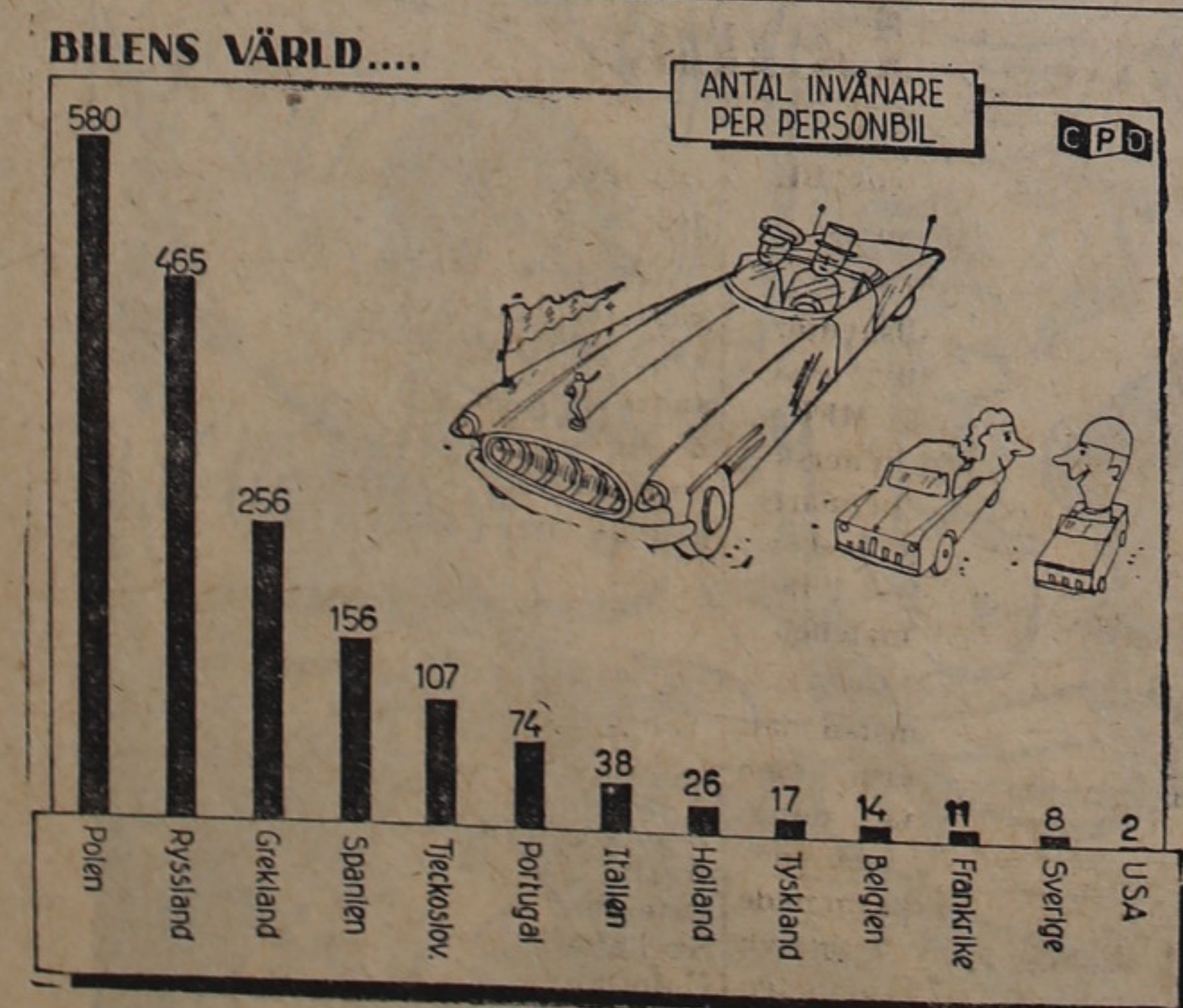
Kawi

Antihemgiftslagen utgör den tredje av Nehrus stora reformlagar med vilken han vill lindra hindu-kvinnornas erbarmliga och av tradition älskade lott. Som ett första steg förbjöd han för tre år sedan månggifvet. Därefter fick döttrarna rätt att ärvä sin far och änkorna erhölet utslutande förfoganderätt över sin mans kvarlåtenskap.

Inte mer än 2.500 kr

Nu vill Indien, som på andra områden redan banat väg för utveckling och framsteg, även på detta område, att parlamentet måste närmast skrida till votering om en lag enligt vilken det skall vara förbjudet att fordra eller ge en större hemgift än 2.000 rupier (ca 2.500 kr). Överträdelse skall bestraffas med sex månaders fängelse eller böter på upp till 5.000 rupier (bortåt 6.000 svenska kr).

Liksom alla andra lägar som strävat att modernisera det strängt traditionella indiska samhället, har även anti-hemgiftslagen väckt mycken upståndelse och opposition. Härvidlag gör sig först och främst den brännande frågan gällande: Kommer en papperslag att kunna ändra indiernas fast rotade föreställningar? Nästan hela den

ANNONSERA I LT!

Rådjursbocken

RADJURET ÄR VÄL det av våra hjortdjur som har de bestämde vanorna när det gäller såväl fodersök som följandet av bestämda växlar till och från betesplatserna. På platser där djuren är stationära har de ju som regel djupt nerlitna stigar, på vilka de förflyttar sig mellan sina betesplatser och daglegorna. Man tycker att ett djur med så lokalbundna vanor skulle vara lätt att komma till livs, men att så inte alltid är fallet, åtminstone inte om det gäller ett visst djur man vill ha tag i, därom är nog många jägare ense.

Redan tidigt på sommaren det regniga året 1954 hade jag lagt märke till en stor råbock med mycket kraftiga horn, som nästan varje kväll var tillfinnandes på några mossodlingar en bit ifrån min bostad. Och naturligtvis hade jag mina små funderingar över om inte de där hornen skulle passa bra som prydnad hemma på vägen tillsammans med en del andra troféer och jaktsouvenirer, av vilka väl varje jägarhem så småningom blir rätt så fullstoppat. Många var också de sommar- och förhöstkällor då jag satt nere vid odingarna och studerade min bocks vanor genom kikaren. Förutom denna bock var det en get med två kid vid sidan, som också brukade hålla till på odingarna, och i september passade en älgfamilj på att våldgästa i havren på en av åkerlapparna. Sommaren det är det här gäller var ju mer än lovligt blöt, så det var omöjligt att bärga säden på en del sankt åkrar och mossar, och tack vare detta hade viltet dukat bord en god bit en på vintern.

När det började närma sig den första oktober och därmed första lovliga dagen för rådjur, stod fortfarande havren på mer än halva den här odlingen på rot, den ansågs tillspillogiven och det var meningen att den skulle plöjas ner så fort det bara gick att komma ut på den sankta marken med något slag av dragare och redskap. Då den här åkern låg ganska avskilt och utan insyn från vägen som passerar här, kunde det hända att både rådjuren och älgarna var ute och repade i havren redan ganska tidigt på eftermiddagen. Här skulle det alltså inte vara någon konst att skaffa den åtrådade troféen... trodde jag. Det var ju bara till att gå hit den första lovliga kvällen och knäppa bocken med studsaren, så var den saken klar. Hade jag anat hur mycket arbete bocken skulle kosta mig, hade jag med all säkerhet gett upp försöket att skjuta honom redan från början.

DEN FÖRSTA OKTOBER kom med klart väder och fram emot eftermiddagen kröp kvicksilvret i termometern ner under nollstrecket. Redan vid femtiden begav jag mig iväg, utrustad med kikare och studsaren. Det var bäst att vara ute i god tid, bättre att sitta och vänta på bocken en stund än att komma sedan han redan hade gått ut. Jag tog det inte så försiktigt när jag gick ner emot odlingen, förresten var det omöjligt att gå tyst i markerna. Överallt fanns små vattenpölar med en tunn isskorpor, och hur försiktigt man än gick, så trampade man alltid i någon av dem, med ett fästligt krasande och klirrande som följde. I kanten av odlingen finns några smågränsar och mitt ibland dessa en stor och präktig stubbe, vilken är precis som avpassad till den ädla kroppsdelen man använder till att sitta på. Här kunde jag sitta med någorlunda fri sikt över hela odlingen utan att själv vara synlig ute från densamma. Just framkommen till stubben kastade jag en blick ut emot odlingen och så den vita akterspeglarna på ett rådjur, som just guppade in i den skyddande skogen vid den andra sidan. Att det var min bock som passade på att ta sin mats ur skolan behövde jag inte länge sväva i tvivelsmål om. Längst nere i gipen mot en kärrlagg gick den gamla geten och betade, med båda kiden hos sig. Trots att jag satt kvar så länge det var en aning skjutjust kom naturligtvis inte bocken ut mer den kvällen, geten med av-

kommlingar gick däremot lugnt kvar även då jag lämnade min plats på stubben.

Nästa eftermiddag var jag på platsen redan vid tretiden. Dagen hade varit ljum och behaglig och solen hade visat sig för första gången på flera dagar. Följaktligen hade jag tagit för tunna kläder på mig och fram emot femtiden började det att kännas mer än behagligt svalt att sitta stilla. Jag ville dock sitta kvar så länge som möjligt och lyckades också uthärda tills det var nermörkt. Strax efter det att det börjat skymma på, hörde jag ett djur inne i skogen på samma sida av åkern som jag satt och jag väntade när som helst få se ett rådjur, som exponerade sin grasiösa lekamen ute på åkern. Efter en stund hörde jag ett djur som

Av

Aston Peterzon

kom emot min plats, följande åkerkanten. Jag hade studsaren osäkrad till axeln, för att i händelse det var bocken och han kom omedelbart in på mig, kunna skjuta utan att göra någon rörelse som skrämde honom. Den svaga vind som fanns kom utifrån odlingen, så vittringen från mig var jag övertygad om att djuret inte skulle kunna känna. Under oavslutligt repande i havren kom djuret allt närmare och efter en stund visade sig huvudet på en älg mellan grannarna. Det var den gamla kon som under betande passerade mig på endast åtta meters håll. Jag kunde tydligt känna den fräna lukten från henne och varje andetag som hon tog hördes. När hon var mitt framför mig fick hon väl något av den fruktade människolukten i näsan, för hon kastade upp huvudet och med öronen i lyssnarpose betraktade hon just den plats där jag satt. Älgens syn är som bekant inget att skryta med och hon observerade mig inte heller utan hon fortsatte att beta, men det märktes att det var något som oroade henne. Hon tog bara ett par munskar havre mellan varje gång hon reste upp huvudet och lyssnade och efter en kort stund gick hon in i skogen vid den andra sidan av odlingen. Något rådjur visade sig inte denna kväll.

SÅ GICK DET en vecka, under vilken tillfälle till jakt inte gavs, och nästa gång jag fick se bocken var under en stövarjakt en bit från odingarna där han brukade gå ut. Vi hade haft ett par harar på benen under dagen utan att komma till skott, det var också ganska blött i markerna med ty följande svårigheter för hunden att hålla sin hare på benen. Hunden var hos oss efter det att det sista drevet hade slutat i en sank äng, där haven antagligen hade skakat haren av sig genom att bege sig ut i det grundade vattnet. Vi passade på att få oss en kopp kaffe och en rök och under tiden drog sig hundarna upp emot en granplantering som finns här. Hunden hade inte varit borta mer än några minuter, då det blev ett ilsket påstick uppe i planteringen och drevet gick rakt ut över en myr, där traktens jössar under drev inte gärna ger sig ut. Som hunden gärna driver rådjur kortare sträckor, hade jag mina små funderingar om drevdjurets art och begav mig iväg upp i en höjdsträckning, där rådjuren gärna går fram när de har hund efter sig. Efter en kvarts väntan hördes det välbekanta dunkandet från ett rådjur som förflyttar sig snabbt i markerna. Ungefär sextio meter ifrån mig passerade djuret en liten kulle, där det stannade och lyssnade efter hunden. Att det var storbocken var inget att dra i tvivelsmål, men avståndet var för långt för att säkert skott med hagel. Med studsaren däremot hade det varit hur lätt som helst att skjuta bocken, där han stod i silhuett mot himlen.

Några dagar senare kom den lantbrukare som jag arrangerat jakten på bland annat de förut-

omnämnda odingarna av, och talade om att han då han för en liten stund sedan passerade platsen, hade bocken, som han visste att jag var mycket intresserad av, gått över vägen precis framför honom. I hast beslutades det att jag skulle gå och ställa mig på det pass där jag hade sett honom gå upp på kullen och lyssna efter hunden under förutvarande jakt, medan lantbrukaren skulle taga min hund med sig och släppa honom där han hade sett bocken gå över vägen. Jag skulle naturligtvis tagit båda gevärerna med mig, men då jag tyckte att det var besvärligt att släpa på mer än ett, och då jag ansåg att det skulle gå fint att få ner honom med kula, fick hagelpuffen stanna hemma. Jag hade precis kommit iordning på passet när hunden skrek i, och så gick drevet för fullt. Denna gången kom djuret från motsatt håll mot föregående och det dröjde inte länge förrän jag hörde bocken komma studsande mot mitt pass. Denna gången kom han längre ner mot en äng, där det i kanten växer ganska gott om videbuskar och naturligtvis följde han buskidån ända upp i jämnhöjd med mig, varefter han passerade den öppna glänta inte mer än femton meter ifrån mig. Farten var hög och då jag inte ville riskera ett bukskott höll jag högt, med en härresande bom som följd. Något andra skott hann jag inte med. Hade jag haft haglan hade det varit oförläpigt att bomma på det hållet.

DET VAR SOM om bocken hade känt på sig att jag var ute efter hans skalp, ty trots flitigt passande vid betesplatserna, såväl morgnar som kvällar, fick jag inte äran av att se honom förrän en vecka in i november. Under mellantiden hade vi inte heller haft drev på honom så det är möjligt att han varit ute på något privat strövtåg på andra marker. Så en kväll satt jag åter på min plats och för att ha friare skjutfält runt om mig, hade jag av några sura havrekärvar byggt mig någon slags skjutskärm mitt ute på odlingen. I god tid hade jag placerat min lekamen där och när jag hade suttit där en stund kom en spetsbock, som de sista kvällarna hade varit synlig på odlingen, ut och började äta. Det skymde på fort nu och jag hade börjat tro att inte heller denna kvällen skulle ge något resultat, när den unga bocken kastade upp huvudet och såg på något strax till höger och bakom mig. För säkerhets skull osäkrade jag studsaren innan jag vände mig om, och se... där stod verkligen min bock, bara trettio meter ifrån mig. Försiktigt jämkade jag geväret till axeln och klistrade in kornet precis i bogen på bocken. Jag skulle precis till att krama av skottet, då jag tyckte att det var något som hängde och dinglade vid pannan på bocken. Geväret sänktes en aning och så kunde jag, trots skummet, se vad det var. Han höll på att fälla hornen och det ena hängde bara fast i en hudslamsa. Då det var trofén och inte en bördas segt bockkött jag ville ha tag på, bestämde jag mig för att upphäva dödsdomen, som han hade haft över sig sedan jakten började, och i stället försöka ett skott mot spetsbocken. Denne gjorde bara ett jättesprång upp i luften vid kulans anslag och föll sedan ner stendöd. Vid smällen rusade den gamle bocken in i skogen och morgonen efter hittade jag hans ena horn. Han hade tappat det när han hoppade över gårdsgården som här inhägnar odlingen.

Även under nästkommande sommar kunde man få se storbocken när han var ute på klövervallarna och betade, och det nya hornparet var minst lika ståtligt som det förra. Detta år var ju ur skördesynpunkt bättre än det föregående och den knappa grödan kom in i ladorna utan att få regn på sig. Det fanns inte några oslagna fält att invänta rådjuren på och dessa höll mest till på naturliga beten i skogsslantorna. Tillfallena att studera storbocken var inte heller så många, men en dag i mitten av oktober mötte jag honom helt apropä under en harjakt, hoppet att få möta storbocken.

Knäredsseger över Hishult

Efter en jämn och bitvis riktigt välspelad match kunde Knäreds IK på söndagen dra sig tillbaka som segrare. Matchständer var Hishults AIS, och matchen slutade 3-2 i Knäreds favör. Första halvleken klarade gästerna hem, men ledde vid pausen med 2-1.

Knäred, som hade fördel av hemmaplan, öppnade starkt, och man liksom kände på sig, att den hårda pressen skulle resultera. Efter cirka tio minuters spel kom också första målet, inspelat av Ingvar Karlsson, som spelade högerinner. Gästerna gav emellertid inte slaget förlorat. Särskilt försvaret spelade resolut, och även kedjan kom fram i en del farliga anfall. I tjugoninnet minuten kom också kvitteringen. Det var vi Arne Olsson som slog bollen i nät. Unga får fem minuter före pausen ökade Arne Olsson på till 2-1, vilket resultat stod sig halvtusen ut.

Knäred satte full fart även i andra perioden, och efter femton minuter gjorde centern Sven Erik Svensson 2-2. Knäred fem minuter före full tid kom Knäreds segermål, som slogs in av hy Ove Karlsson. — Ett oavgjort resultat hade kanske varit det mest rättvisa. Matchen dömdes av Claes Franzén, Laholm.

Skogabyförlust mot Trönninge

I lördagens seriematch mellan Trönninge och Skogaby vann Trönninge fullt rättvist med 4-1. Genom segern tar Trönninge serieledningen, medan Skogaby hjälplöst ligger fastläst i tabellens botten. Första perioden i topp-jumbomötet blev riktigt välspelad, och man kunde knappast tro, att det ur tabellsynpunkt skilde nästan en hel serie mellan de båda kontrahenterna. Trönninge visade sig emellertid ha den målfarligaste kedjan och den största rutinen, och det var dessa tillgångar, som gav hemmalaget en väl tilltagen seger. Tyvärr var det Skogaby, som började Trönninges måltillverkning, Skogabys vänsterback råkade nämligen ge hemmalaget ledningen genom självmål. Skogabys mål gjordes av Ove Örnjansson, som också tillhörde lagets bättre spelare.

ZONFINAL:

LFK besegrade Ränneslöv GIF

På lördagskvällen spelade på Laholms idrottsplats första zonfinalen i södra Hallands pojkfotboll. Kontrahenter var Laholms FK:s och Ränneslöv GIF:s båda pojklag. Laholms FK vann den jämna matchen med 1-0. Målgörare var Krister Hägerström. På lördag möts de båda lagen en andra gång, då på idrottsplatsen Björkullen i Ränneslöv. Skall Ränneslövs grabbar ta igen de förlorade poängen vid det tillfället?

Div. II Grupp 1			
Knäred—Hishult		3-2	
Kornhult—Veinge		3-0	
Ränneslöv—Hasslöv		3-2	
Skottorp—Västorp		0-0	
Snöstorp—Vapnö		7-0	
Ränneslöv	12	11	0 1 40—17 22
Snöstorp	12	8	0 4 45—19 16
Knäred	12	7	1 4 39—28 15
Hishult	12	5	3 4 35—25 13
Västorp	12	5	3 4 47—15 13
Skottorp	12	3	4 5 17—21 10
Veinge	12	4	1 7 15—31 9
Kornhult	12	3	2 7 18—32 8
Hasslöv	12	2	3 7 19—29 7
Vapnö	12	3	1 8 18—47 7

Bordtennisklubben Serve
Samtliga spelare tränar i kväll kl. 18 i Folkskolans gymnastiksal.

Sport

Sport

Sport

Sport

Sport

Sport

Sport

Carl Åke Hansson sexa i Friskusorienteringen

Årets Friskusträff gick i terrängen norr om Skärsjön och hade samlat 444 startande. Anmälningstalistorna upptog 530 deltagare, men därav uteblev således ett så stort antal som 86. Huvudklassen blev en överraskande snabb affär och segraren Bertil Holmén, Hylte, avverkade de 11,3 kilometerna på tiden 1:28,38. Carl Åke Hansson, Laholm, fick denna gång nöja sig med en sjätteplats. Damernas elitklass hemfördes med god marginal av Astrid Johansson, IF Rigor, som hade nära sex minuter till godo på Ebba Oskarsson, Hestra IF.

Det var natursköna trakter, som Friskus presenterade deltagarna. Start och mål var norr om gården Skärbäck vid Skärsjöns östra strand där lantbrukare Carl Carlsson välvilligt ställt sina marker till förfogande. Banorna var i huvudsak strängade i samma terräng, som var tummelplats för nordiska fyrländskampen år 1950. Tredje kontroll på stora banan var för övrigt även tredje kontroll vid fyrländskampen.

Deltagarna var allmänt förtjusta över den öppna och trevliga terrängen. Oaktat detta var banorna krävande på grund av de betydande nivåskillnaderna. De tre banlagarna Stig Garsell, Kurt Pehrson och Anders Nilsson samt Gösta Forsberg som bankontrollant hade gjort ett gott arbete och presenterade omväxlande banor med idel klara kontroller. Det förekom överhuvudtaget ingen diskussion om någon kontrollplacering.

I damernas elitklass föll en av de största favoriterna, Carla Svensson, Skåne, bort. När hon kom till mål visade det sig, nämligen att hon besökt fel kontroll.

Seniörernas lagpris vanns av Hylte OK genom Bertil Holmén, Håkan Blommegård och Lars Svensson, Övriga lagpris hemfördes av Skene Sim och IS i äldre pojkklassen och Ulricehamns IF i klass "Yngre pojkar".

Vandringsspelet "Stars minne" som det är tävlades om för andra gången, fick Bertil Holmén ta med sig hem. Det var ytterst nära att Elice Andersson, OK Gläntan, för gott tagit hem vandringsspelet i damernas elitklass. Det fattades endast en poäng i erforderliga trettio.

Som helt blev Friskusträffen en tävling, som arrangörerna hade all heder av. Trots det stora deltagarantalet blev resultatlistorna snabbt klara, och det blev således ingen övermåttan lång väntetid till prisutdelningen, som förrättades av Stig Garsell. Dessutom bjöds ett idealiskt väder — lagom varmt på gränsen till "frysunkten" för kontrollanter. Harry Edvinsson var säkert tolk för samtliga deltagare, när han uttalade ett varmt tack för en mycket bra arrangerad tävling.

Resultatlistorna:

Seniör A: 1) Bertil Holmén, Hylte OK 1:28,38, 2) Åke Ivarsson, Skene SolS 1:30,35, 3) Håkan Karlsson, Rigor 1:35,07, 4) Gerhard Kristianson, Överlida 1:35,19, 5) Håkan Blommegård, Hyltebruk 1:35,29, 6) C A Hansson, Laholm 1:35,53, 7) Hasse Gustafsson, 1:16 1:35,54, 8) Lars Benktzon, Hylte OK 1:26,03, 9) Rune Bengtsson, Fagered 1:37,03, 10) Stig Engström, Kinna IF 1:37,05, 11) Göte Holmén, Hylte OK 1:38,03, 12) S A Jönsson, 1:16 1:38,25, 13) K E Skattberg, Lötan 1:40,02, 14) Arne Davidsson, IK Ymer 1:41,52, 15) K E Nilsson, Lindena OK 1:42,47, 16) Rune Andersson, GIF Färne 1:43,33, 17) Åke Ohlsson, Kinnastrom 1:43,35, 18) Stig Karlsson, Överlida 1:43,50.

Yngre oldboys: 1) Gunnar Johansson, Horred 1:13,27, 2) Bro Isaksson, Fagered 1:16,56, 3) Olle Svensson, Dran 1:20,08, 4) Rune Svensson, Färne 1:20,37, 5) Gösta Lindberg, Kinna IF 1:22,03, 6) Åke Johansson, Ymer 1:23,24, 7) Bengt Ottosson, Ymer 1:23,48, 8) Helge Olsson, Horred 1:24,18, 9) Patrik Frisk, Ymer 1:24,28, 10) Gösta Karlsson, Laholm 1:24,56, 11) Arne Andreasson, Ymer 1:24,56, 12) Olle Bellviken, Gällared 1:26,46, 13) Olle Johansson, Frisene 1:29,22, 14) Bertil Andersson, Rigor 1:33,08, 15) Kjell Ericsson, Falkenberg 1:33,21.

Herrar, nyb: 1) Bertil Johansson, Överlida 1:10,42, 2) Hubert Bertilsson, Tranemo IF 1:15,14, 3) Göte Svensson, IK Trasten 1:20,17, 4) Bo Hallberg, Tranemo IF 1:21,01, 5) Robert Carlsson, IK Dran 1:21,52.

Äldre oldboys: 1) Tore Thorsson, IK Ymer 55,00, 2) Bertil Jechander, IK Ymer 57,26, 3) Gert Skarp, F 14 1:00,40, 4) Ture Svensson, OK Frisene 1:02,24, 5) Gustav Nilsson, Rigor 1:03,26.

Seniör B: 1) TAGE Ingemarsson, Lindena OK 1:14,21, 2) Olle Svensson, Horred 1:15,05, 3) Per Bengtsson, Fagereds IF 1:16,35, 4) Göte Ivarsson, GIF Färne 1:17,52, 5) Valter Nilsson, Kinna IF 1:19,02, 6) Bertil Berndtsson, Lindena OK 1:20,00, 7) Karl Erik Dahl, Tranemo IF 1:20,05, 8) Lennart Holmberg, IK Trasten 1:20,51, 9) Sten Hjelm, Tranemo IF 1:21,31, 10) Lars Lundgren, Ulricehamns OK 1:22,16, 11) Kjell Jönsson, Laholms IF 1:22,44, 12) Guntram Månsson, Falkenberg IK 1:23,25, 13) Kurt Bengtsson, Falkenbergs IK 1:23,30.

ORSÄK OCH VERKAN

Och så var diktaren, som förklarade: — Det är inte alls underligt att jag skriver svärbegripliga dikter — det fattas fem tangenter på min skrivmaskin!

GJÖRDE INGET

— Jag hör att professorn är en verklig muskeltännare, sa hon vid pianot. — Ja, men det gör ingenting, fortsätt baka!

Laholm återuppre pade sin seger över Nyhem BK: 2-1

Som väntat vann Laholms FK även returmatchen mot Nyhem men denna gång så att segern längre inne. Resultatet i Laholm blev 3-0 men då gärdagssegrarna kom att lyda på 2-1. Därmed har LFK efter att nyligen ha varit invecklat i bottenstriderna kommit upp i toppen, endast tre poäng efter ledande Hyltebruk.

Resultatet var rättvist då Laholm hade ett klart övertag i "Klisset" Nilsson och Bror Erik Johansson. I försvarst dominerade John Johansson men han understöddes gott av ytterhalvorna. Efter 17 min. tog Nyhem ledningen sedan en laholmsförsvarare stoppat bollen med händerna. Straffen lades rätt på Kurt Svensson i LFK-buren men han kunde inte hålla den hårda bollen utan hi kunde slå den i mål. Tio min. senare gjorde Laholm snabbt hi Rolf Verner-son ett fint upplopp och den perfekta centringen sköt Klisset Nilsson vackert och direkt i mål. Det andra målet sköts av Bror Erik Johansson efter ett anfall på högerkanten. Andra halvlek blev tämligen händelselös.

Skottorp-Våxtorp spelade oavgjort

Skottorps IF och Våxtorps Bois möttes på söndagen i en fotbollsuppgörelse på Skottorps idrottsplats. Matchen blev mycket jämn och slutresultatet 0-0.

Ur underhållningssynpunkt blev matchen inte dalg till trots de uteblivna målen. Båda lagen spelade nämligen hyggelig fotboll o. matchen var just. Slutresultatet får anses fullt rättvist.

I hemmalaget bör målvakten Bengt Hansson ha en eloge för flera goda ingripanden. Vidare märktes i hemmalaget vänsterhalven Bertil Johansson och hans kollega på andra ytterhalvplatsen, Rolf Nilsson. Kedjan var jämn. — I gästande Våxtorp gjorde centerhalven ett gott arbete, och det var många skottorpsanfall, som strandade just på den försvarsskärpan. — Bra domare var Kjell Andréasson, Laholm.

I b-lagsmötet vann Våxtorp med 5-2, och i lördagskvällens pojktotbollsmatch segrade Halmias första pojklag med 5-0 över Skottorps grabbar.

Torup fick poäng trots självmål, 1-1

Matchen mellan Torup och Genevad på söndagen slutade salomoniskt 1-1. Resultatet får anses rättvist. Spelfördelningen var jämn, även om Torup hade de bättre målschanserna. Öppningen blev olycklig för Torup och redan efter fem minuters spel kom målet sedan Torups vänsterhalv nickat i det egna målet. Torup hade många fina chanser, men det dröjde ända tills en kvart återstod innan centern Lennart Jönsson kunde kvittera på ett hårt närskick utan chans för målvakten. I Genevad gjorde smidig målvakten Lars Karlsson en fin match. Rolf Larsson och Johnny Nilsson var fina halvbackar. Kedjans bäste var Hans-Uno Magnusson. Hemmalagets bäste försvarsspelare var Gert Bengtsson och Leif Karlsson medan Lennart Jönsson var bäst i kedjan, som inte var alltför skottfärlig. Rolf Johansson, Halmstad, dömdes utan anmärkning.

Stryktipset

Huvudräderna:	1	2
30 aug. 1959	1	2
AIK - GÅIS	1	2
Halmstad - Malmö FF	2	1
IFK Malmö - Sandviken IF	2	1
Norrköping - Helsingborg	1	2
Örgryte - Djurgården	1	2
Halmstad - IFK Luleå	1	2
Avesta - Karlstad BK	1	2
Halmstad - City	1	2
Billeshölm - Sleipner	1	2
Högdal - Derby	1	2
Trollhättan - Kinna	1	2
Wageryd - Norrby	1	2

Siffer

30 aug. 1959	1	2
AIK - GÅIS	6-1	1-1
Halmstad - Malmö FF	0-2	2-1
IFK Malmö - Sandviken IF	3-4	5-3
Norrköping - Helsingborg	1-1	1-1
Örgryte - Djurgården	1-1	1-1
Halmstad - IFK Luleå	1-1	1-1

POOL

122 1x1 1x2 11x x12 1x2 12x 112
121 122

Tre hasslövs spelare varnade för hårt spel i Ränneslöv

Serieledande Ränneslövs GIF var ordentligt illa ute i söndagsmatchen, då Hasslövs IS gästade Björkullen i Ränneslöv. Gästerna tog nämligen ledningen med 2-0 och ledde vid pausen med 2-1. Ränneslöv blev dock slutsegrare.

Hasslövs övertag i mål första perioden motsvarades inte av något spelövertag. Tvårtom var det Ränneslöv, som skapade de flesta farligheterna, men det ville sig inte riktigt i avslutningarna för den annars rätt målsugna kedjan. I stället var det Hasslövs kedja, som vid två tillfällen gjorde mål, sedan blottor uppträdde i hemmaförsvar. Målgörare för Hasslövs var här centern Bengt Gunnarsson och hi Hasse Svensson. I slutet av halvleken reducerade GIF:s hi Kjell Nilsson till 2-1. — För kvitte-

Kornhult fick full poäng i söndagsmöte med Veinge

Kornhults IK segade sig upp från bottenplatsen i tvåans första grupp genom att på söndagen besegra Veinge IF med 3-0. Vid pausen hade hemmalaget Kornhult en 1-0-ledning

Kornhults seger var välförtjänt även om den var i överkant, Veinge började matchen med en hård press, som kunde gett utdelning, om man haft litet tur med sig. I stället blev det Kornhults, som kom igenom i ett anfall och gjorde 1-0. Det var unge hy Leif Nilsson, som var framme och nättade. I andra halvleken inledde Veinge med att bränna en straff. Bollen tog i stolpen; och skytten slog själv returen. Kornhult eldades av den uteblivna reduceringen och ökade på till 2-0. Även denna gång var Leif Nilsson målskytt. Karl-Gustav Nilsson, som på grund av känning av sin tidigare skada fick spela för sin tidigare lag, fastställde resultatet till 3-0 genom att slå in en straff i slutet av matchen.

I hemmalaget bör 18-åriga Leif Nilsson, tvåmålsskytten, ha extra beröm för sin insats. Detta var hans andra match i A-laget, och Leif får nog anses vara Kornhults stora fotbollslöfte just nu. Likaså gjorde Tony Thuresson på vänsterhalven en mycket god match. Det var mycket tack vare hans resoluta spel, som Veinges anfall hade svårt att hävda sig. Gästande Veinge var ett mycket jämnt lag.

B-lagsmötet vann Veinge med 4-3.

FOTBOLL

BK Walida A-lag-BK Walida B-lag, 4-2.

Prenumerera på LT

HIF HADE 3-1

Norrköping hade väldigt besvär med att bemästra Helsingborg i allsvenskan på söndagskvällen. Skåningarna ledde med 3-1 men före halvtidsvilan hann Norrköping reducera till 2-3 för att i andra halvlek spela in tre mål och alltså vinna med 5-3.

Norrköping började annars mycket bra och 1-0 kom redan efter 4 min genom Pette Källgren, men 2 min senare frispelade halsingsborgs vi Lars Erik Ahlberg på frispark hi Torsten Paulsson, som grant nickade in kvitteringen 1-1. 19 min var det klart för 2-1 till Helsingborg, även nu genom Paulsson. När så hi Gert Nilsson i 19:e min lyfte bollen över utrasande "Zamora" Nyholm och gjorde 3-1 trodde man att Norrköping öde var beseglat, men i 37:e min ordnade Örfan Martinsson 2-3 med en riktig kanon.

Efter pausen kämpade halsingsborgarna för allt vad de var värda och först i 21:a min kom kvitteringen genom hi "Jocke" Eriksson. 3 min senare blev det 4-3 då "Lill-Mulle" Holmqvist hittade rätt med ett hårt skott, och i 37:e min gjorde Torbjörn Jonsson 5-3 på straffspark sedan en halsingsborgare råddat med handen på mållinjen.

TRISTA DIF-are

Det lyckades inte heller för Örgryte att radera ut nollan i Djurgårdens förlustkolumn. Resultatet i söndagens allsvenska ullevmatch blev 1-1 sedan Djurgården lett i halvtid med 1-0.

Den delade poängen är avgjort rättvis. Inget av lagen var värt att vinna men om något av lagen ändå låg närmast till seger så var det Örgryte. De röd blå hade nämligen betydligt fler målschanser och under en lång period av första halvleken hade Arne Arvidsson det verkligt hett om öronen i djurgårdsburen. Nu

13 VID BORDET

Den engelske humoristen earl Wilson anser sig ha avslöjat grunden till den gamla vidskepseln om att det skulle betyda något obehagligt att sitta 13 vid bordet. De flesta familjer har inte servis för mer än ett dussin.

HBK:s center Rolf Larsson får illustrera sitt lags fall. Här har han blivit stoppad av Pravit Öberg.

Ineffektiva kedjor på Örjans vall Endast Lennart Hansson lyckades

Mötet mellan Halmstad BK och Malmö FF å Örjans vall

såg ut att bli en trivial historia. Båda lagens anfallskedjor var synnerligen ineffektiva men i andra halvleken fick MFF-kedjan något av en händelsekedja. Då gick hi Lennart Hansson fram och sköt 0-1 i 13 min och ökade till 0-2 i 19. Det resultatet stod sig matchen ut.

Dessförinnan hade Halmstad haft de farligaste målschanserna men liksom förut missade man dessa. Nu var det åter försvarst som spelade den mest uppmärksammade rollen och framför allt drog hi Olle Ericsson uppmärksamheten till sig. Soom gott komplement fanns Gunnar Johansson på andra ytterhalvposten och inte oäven var stoppern Agne Persson.

Kedjan däremot var dålig. Man lade dock märke till Stig Nilsson på hy som drog fram flera farliga anfall men någon som kunde sätta pricken över iet fanns inte. Cent-

tern Rolf Larsson var tillbakadragen i dubbel bemärkelse.

Inte heller MFF-kedjan var mycket att hurra för i första halvleken. Bättre blev det emellertid i andra då Lennart Hansson öppnade för den skänkta segern. Thillberg och Ekström skavade i den gamla stilen och Bertil Nilsson

gjorde en habil insats.

Den mest framträdande i MFF-försvarst var Öberg som presterade ett briljant spel och till de positiva hörde också hi Lill-Kick Svensson.

Domare var Nils Källström, Borlänge, och publiken uppgick till 8.630.

Norrland

Holmsund-IFK Luleå 4-1

Luleå SK-Fagervik 1-1

Märma-Östersund 3-1

Sundsvall-Skellefteå 2-5

Älgarna-Lycksele 6-2

Östersund 13 8 3 2 28-16 19

Skellefteå 13 7 4 2 40-20 18

Holmsund 13 7 3 3 31-11 17

IFK Luleå 13 7 3 3 31-31 17

Älgarna 13 7 2 4 26-21 16

Märma IF 13 4 3 6 18-20 11

Fagervik 13 2 4 7 10-21 8

Luleå SK 13 1 6 6 20-32 8

Sundsvall 13 2 4 7 13-33 8

Lycksele 13 2 4 7 18-35 8

Allsvenskan

AIK-Gais 6-1

Halmstad-Malmö FF 0-2

IFK Malmö-Sandviken 3-4

Norrköping-Helsingborg 5-3

Örgryte-Djurgården 1-1

Djurgården 16 8 8 0 32-14 24

Falsterborg 15 10 1 4 40-18 21

Norrköping 16 9 3 4 41-23 21

Malmö FF 16 9 3 4 34-20 21

Örgryte 16 8 4 4 30-25 20

Hammarby 15 8 0 7 30-39 16

Sandviken 16 6 4 6 29-43 16

AIK 16 5 3 8 29-35 13

Halmstad 16 5 2 9 27-29 12

IFK Malmö 16 5 2 9 28-31 12

Helsingborg 16 4 3 9 30-35 11

Gais 16 1 1 14 11-48 3

Om vartannat

Matkonvenans

Jag var på den billiga baren och åt gräsänklingssallad med min vän Tiburtius. Vi fick jätte-stora portioner och han satte i sej allsammans rubb och stubb plus alla hårda och mjuka bröds-kivor, och det gjorde jag förresten själv också.

Det var väldigt sän aptit du har i dag, sade jag. När vi var på middag hos Anderssons i går, orkade du ju knappt någonting alls, fast värdinnan trugade.

Det är en helt annan sak, svarade Tiburtius. Har du inte lagt märke till att folk nästan aldrig har någon aptit på kalas. Atminstone låtsas de inte ha det. Värdinnan bjuder och ber gästerna ta lite mer. Men ingen orkar något mera, fast de bara lagt en liten gnutta på tallriken. Alla är "så belåtna" och har redan ätit "så mycket" och det smakar de "så bra! Ja, bra smakar det nog, men resten ligger de...

Du menar att de gärna skulle vilja ha mera, men inte vill låtsas om det. Låter sig alltså krusas?

Just det, broder! Krusan-dets dit är inte alls förbi. Visser-ligen är det inte som i den gamla långa tiden på landsbygden, då gästerna sprang och gömde sig utanför stugan, så värdfolket med våld måste släpa in dem till det digande bordet. Men nog hör det alljämt till god ton att inte äta för mycket när man är borta. Trots att värdinnan bara skulle tycka att det vore roligt att man gör heder åt hennes anordningar. Det är en tråkig kvarleva från flydda tider, falsk blygsamhet, skenhe-lighet och krusande...

Nå, man på själv, som an-nars har sån god aptit, var inte du också skenlig och falsk, när du sa att värdinnan i går att du var mätt?

Nej, det var jag inte, jag var mätt. Hade nämligen ätit en grundlig måltid hemma, innan jag gick. Det gör jag alltid när jag ska bort på kalas för att slip-pa uppföra mig dåligt. Det är

säkert andra än jag som också gör så... För du har väl lagt märke till så ofta folk åter som småfåglar när de är borta, men nästan alltid kan vraka i sig massor, när de är ensamma eller möjligen på tu man hand bevis-tar enklare matställten eller el-jest vid helt okonventionella till-fällen utan vittnen?

Ja, det är mycken och un-derbar njutning som går förlorad för konvensansens skull. Tänk om man i stället fick sig en jätte-portion av den goda maten med tillhörande goda drycker serverad hemma när man var alldes en-sam eller i sällskap där man inte behövde göra sig till!

Det vill ju värdinnan så gärna att man ska låta bli att gö-ra, när man är hennes gäst. Hon ber att man ska "känna sig om hemma" och menar det också. Men en till synes outrotlig vana att krusa gör det i många fall omöjligt. Låt oss alla på en gång försöka bryta den traditionen.

Låt oss alla bara stoppa i oss och njuta av all den goda maten nästa gång vi kommer bort. Alla andra vid bordet kommer att fö-lja exemplet. Atminstone skulle jag göra det! försäkrade Tibur-tius.

Snart hade både Tiburtius och jag blivit stockmätta av jättestor-terna i helt okonventionell umkund på den billiga baren, vilket fick våra tankar att gå i en något annan riktning.

Kanske ändå, sade Tibur-tius, det där krusandet har sin betydelse, för man får faktiskt inte bra av att äta för mycket. Och så blir det ju billigare för värdfolket också...

Ja, tillade jag. Konvensans har sin betydelse, även om man inte alltid direkt inser det. Faktum är att det flera åter ihjäl sig än svälter ihjäl i det här landet. Konvensans kanske hindrar åt-minstone ett eller annat dödsfall på grund av övergödning!

Camillo

Ett och annat

Överkänslighet

för kyla kan faktiskt orsaka druckningsolyckor i många fler fall än man tror, anser en USA-forskare, Edwin Goldberg, i en artikel i Science Digest. Goldberg har under en längre tid studerat pro-blemet och tror att det kan bero på att många människor helt en-kelt har sin värmerreglerande me-kanism i olag. Han har bl a stu-derat fall av människor, som varit så känsliga för kyla att de svim-mat, när de duschat alltför kallt. En del av hans kolleger anser dock att det är fråga om ett slags allergi!

En bok är livet. Ödet vindar vända dess växlande och tankerika blad. Vi läsa — vad som hänt, vad oss skall hända — förgångelse och liv på varje rad.

Besviken av din bästa vän du gråter, nu vänder bladet: du i tårar ler. Du lider nöd, sig bladet vänder åter, du njuter, vad en blidkad himmel ger.

L. Højter

Unga nygifta frun mötte honom i dörren med tårar i ögonen: "Jag har blivit förolämpad", snyf-tade hon. "Din mamma har förol-ämpat mig!"

"Min mamma", utropade hhn, "men älskling hon bor ju femti mil härifrån!"

"Jo, men det kom ett brev i morse och jag öppnade det".

Han rynkade ögonbrynen och sa: "Jag förstår, men på vad sätt kunde du bli förolämpad?"

"Hon hade satt ditt PS, där det stod: 'Snälla Britt, glöm inte att ge Per-Erik brevet!'."

"Laua". Gäende — alltså även den som drar en barnvagn bör gå på höger sida av landsvägen. Det är lättare att undvika bilar och andra fordon om man ser dem komma än om de plötsligt dyker upp bakom en. Med hjärtlig hälsning.

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

"Gallie"

Kvinnan och köket.

Härnadsdagen avled Albert Blaser, chef för den berömda restaurang Maxim i Paris. Från 1934 till 1958 härskade han över denna kulinariska helgedom, där sjötunga Albert med ver-mouth, forell från Normandie och ankunge med persiska ut-gjorde matsedelns glanspunkter. En intervjuare frågade honom en gång om han verkligen an-såg att män lagade bättre mat än kvinnor.

"Min fru", svarade Albert, "lagar mycket bra mat när det gäller sådant som boeuf à la mode. Rejält och gott. Men det är inte restaurangmat. Kvinnor kan helt enkelt inte åstadkom-ma sådan. Jag kan inte förklara det, men det är något som till-hör det manliga kynnet. Låt kvinnan laga mat hemma, men låt män göra det då det verkli-gen gäller".

Schweizergardet

"Påven", sa Stalin i sin kanske mest bakanta replik, "hur många divisioner har han?"

Påven har som man vet inga di-visionser men han har ett inga di-visionser. Det berömda schweizergar-det. Denna världens äldsta leogard-mé är inte enbart en paradrupp; schweizergardet har svurit att för-svara påven till sista andedraget och är väl övat i närstrider. Fast det kanske inte ser så ut då det framträder i sina randiga medel-tiduniformer av blått, rött och gult och beväpnat med slagsvärd och hillebarder. I arsenalen finns emellertid moderna handvapen.

Schweizergardet bildades 1505 av påven Julius II, som gav Schweiz-äran att förse honom med ett liv-garde om 200 man — schweizerna var den tidens hårdföraste soldater, varom man kan läsa hos Frans G Bengtsson. Gardet räknade snart mycket illa ut då kejsar Karl V av det heliga romerska riket, som vaken var heligt, romerskt eller något rike, plundrade Rom 1527 förklarade gardet 147 man i en häf-tig strid under försvaret av Cle-mens VII. Sedan dess har gardet inte utkämpat någon större batalj, men det betyder inte att kraven på disciplin och utbildning eftersatts, tvärtom torde de vara strängare än hos någon annan trupp i vär-l-den.

För att bli medlem av schweizer-gardet måste man vara en sexfötts-karl, troende katolik av "god" fa-milj och ogift. Officerarna har dock tillåtits inga äktenskap. Kontraktet gäller fem år — och det kan bli fem långa år fulla av trista pos-teringar i Vatikanens ändlösa krie-ridorer. Fraternisering med civila är förbjuden, gardet håller sina gudstjänster i eget kapell, har egen mur och slår ifrån sig en unken doft. Doften kommer från höger och floddoften från andra sidan blandar det hela till källarlukt. Floden ser vänlig ut tycker jag, mycket vänlig. Den höga muren undviker jag att se eller tänka på. Men den finns där och jag vet det. Jag går och funderar över det som händer i går och andra dagar. Jag ansträn-ger mig mycket för att fortsätta fundera på allt möjligt. Men det lyckas inte och så ger jag då vika för den överväldigande murens envishet.

Trots att jag vill komma förbi den så fort som möjligt är det nå-gon som hindrar mina steg baki-från. I min ena hand bär jag kaffe-korgen som jag köpte i en träd-gård full med rosor. I den andra har jag böcker och ett knippe slökande blommor. Jag vet mycket väl vilka författarna till de där böckerna är, men eftersom det tycks roa mig tar jag och ser ef-ter. Kanske har jag misstagit mig. Nej, det var rätt. Vad har kommit mig att välja ju det de båda. Kanske är det för att de kan hjälpa hen-länga sjukdom fann han att stan-darden sjunkit oroväckande. Han återinförde en järnhård disciplin, vilket så när kostat honom livet, och en avskedad gardist i april i år hämnades genom att skjuta honom i axeln. Detta var ingenting mind-re än en skandal i Vatikanen. Och den heliga stolens myndigheter, fann att reformer var på tiden.

Tystgående soptunnor

Parisarna kommer snart inte att känna igen sin stad. Snart förbjöds bilisterna "köra på hornet", sedan beslöts man snygga upp fasaderna på alla offentliga byggnader och släppte ut parfymdoft i metron och nu tänker man installera tysta soptunnor. Skramlet av soptunnor kl 6 på morgonen är lika oskiljaktigt från Paris som Eiffeltornet, men nu har prefekten i Seine-departementet bestämt att husägarna ska skaffa "tysta" soptunnor. Hur de måste vara beskaflade omtalas dock inte. Den fridfulla morgonsönnen blir dock inte verkligt omedelbart. Lagen träder i kraft först nävare 1963.

Med tanke på äktenskap

I en tidning i Christchurch, Nya Zeeland, kunde man nyligen läsa en annons där en herre önskade bekantskap med en änka, om hon innehade två biljetter till den kommande rugbymatchen mellan Eng-land och Nya Zeeland. "Sänd vän-ligen foto av biljetterna", hette det på slutet.

Karim och Armin, båda med efternamnet Khan solar och badar vid Franska Rivieran. Karim är den nuvarande 9ga Khan och Ar-min hans kusin.

Och vägen var så lång

Novell av SOLVEIG JOHS

Den gula hettan från det knast-trycket på knappen och min arm gjorde en rörelse som den fått en stöt. Dörren öppnas, jag nämner ett nummer och ett namn och blir insläppt. Det är väldigt nog att man inte kommer för ofta och att man annmält sig först och talat om i vilket förhållande man står till numret och namnet. Men jag har inte varit här fört. Det är alla första gången jag är här. Jag tyc-ker stenkorridoren är kall. Massor av folk springer runt. Jag blir vi-sad in i ett väntrum där det sitter några män som sköter om någon-ting här på stället. Jag sitter där och man tittar nog på mig, men man säger ingenting. Jag säger heller ingenting. Det känns kons-tigt att sitta här och vänta, mycket konstigt. Jag är spänd som en fjä-der, lyssnar efter steg och är ber-edd varenda gång det knäpper i en dörr. Det är mycket varmt i det-ta rum och jag tycker att det är svårt att andas. Det står en spott-kopp på golvet och här finns inte mycket möbler. Allting är brunt. Nu ringar en klocka, en av männen tar en lur och växlar några ord med någon. Han nickade åt mig och jag följer honom med ett hoppande hjärta. Det sitter ändå uppe i halsgropen, så nu förstår jag hur den känslan är.

Jaså, det här är rummet som vi får träffas i. Det är ju riktigt stort och här är ju mycket möbler. Så mycket möbler att det liknar ett förvaringsrum. Och är det! Men här finns ingen sol. Varför skall det vara så om det inte i den här byggnaden. Där borta vid fönstret ser en människa som jag aldrig sett förr. En stor tjock kvinna som jag absolut inte vill se vidare. Men hon ser ut som om hon tänkte stanna. Obevekligt. Och det medan jag håller på dig. Vi omfamnar var-andra trots den andra kvinnan och kysser varandra. Jag kan ingenting säga. Ingenting. Men de är starka-re än jag. Så mager du är, men du är inte blek. Men förskräckligt mager. Jaså, du äter bara litet grand, har tappat aptiten och så sitter du i något slags fönster och solar ansiktet. — Annars har du det, efter omständigheterna, bra. Och så tycker du att jag är vacker. Nej, nu ska jag servera dig kaffe, som vi glömt, tiden är ju så knapp, kanske hinner du inte alla dricka det. Men tänk, jag kan inte. Mina händer darrar för mycket. Det är ju få-nigt. Du får allt servera kaffet själv och du gör det. Men du drier-ker ingenting. Vi glömmar av det igen... Men kakorna får du ta med dig. Och böckerna får du ta med dig. Förresten kan det vara det samma med kaffet, det är väl re-dan kallt och så smakar det ju ba-ra surrogat. Den blavita klänning-en klär dig mycket bra. Men jag tycker att du ska bli lite tjocka-re. Förresten säger du detsamma till mig. Så det kan komma på ett vi. Vi lever lika bra sådana som vi är. Den tjocka kvinnan borta vid fönstret börjar röra på sig och säger visst också något. Du säger till mig att jag måste gå. Jaså, nu tvingar man mig att gå igen, när jag ånliggen kommit hit. Ja, det är

tryckt på knappen och min arm gjorde en rörelse som den fått en stöt. Dörren öppnas, jag nämner ett nummer och ett namn och blir insläppt. Det är väldigt nog att man inte kommer för ofta och att man annmält sig först och talat om i vilket förhållande man står till numret och namnet. Men jag har inte varit här fört. Det är alla första gången jag är här. Jag tyc-ker stenkorridoren är kall. Massor av folk springer runt. Jag blir vi-sad in i ett väntrum där det sitter några män som sköter om någon-ting här på stället. Jag sitter där och man tittar nog på mig, men man säger ingenting. Jag säger heller ingenting. Det känns kons-tigt att sitta här och vänta, mycket konstigt. Jag är spänd som en fjä-der, lyssnar efter steg och är ber-edd varenda gång det knäpper i en dörr. Det är mycket varmt i det-ta rum och jag tycker att det är svårt att andas. Det står en spott-kopp på golvet och här finns inte mycket möbler. Allting är brunt. Nu ringar en klocka, en av männen tar en lur och växlar några ord med någon. Han nickade åt mig och jag följer honom med ett hoppande hjärta. Det sitter ändå uppe i halsgropen, så nu förstår jag hur den känslan är.

Jaså, det här är rummet som vi får träffas i. Det är ju riktigt stort och här är ju mycket möbler. Så mycket möbler att det liknar ett förvaringsrum. Och är det! Men här finns ingen sol. Varför skall det vara så om det inte i den här byggnaden. Där borta vid fönstret ser en människa som jag aldrig sett förr. En stor tjock kvinna som jag absolut inte vill se vidare. Men hon ser ut som om hon tänkte stanna. Obevekligt. Och det medan jag håller på dig. Vi omfamnar var-andra trots den andra kvinnan och kysser varandra. Jag kan ingenting säga. Ingenting. Men de är starka-re än jag. Så mager du är, men du är inte blek. Men förskräckligt mager. Jaså, du äter bara litet grand, har tappat aptiten och så sitter du i något slags fönster och solar ansiktet. — Annars har du det, efter omständigheterna, bra. Och så tycker du att jag är vacker. Nej, nu ska jag servera dig kaffe, som vi glömt, tiden är ju så knapp, kanske hinner du inte alla dricka det. Men tänk, jag kan inte. Mina händer darrar för mycket. Det är ju få-nigt. Du får allt servera kaffet själv och du gör det. Men du drier-ker ingenting. Vi glömmar av det igen... Men kakorna får du ta med dig. Och böckerna får du ta med dig. Förresten kan det vara det samma med kaffet, det är väl re-dan kallt och så smakar det ju ba-ra surrogat. Den blavita klänning-en klär dig mycket bra. Men jag tycker att du ska bli lite tjocka-re. Förresten säger du detsamma till mig. Så det kan komma på ett vi. Vi lever lika bra sådana som vi är. Den tjocka kvinnan borta vid fönstret börjar röra på sig och säger visst också något. Du säger till mig att jag måste gå. Jaså, nu tvingar man mig att gå igen, när jag ånliggen kommit hit. Ja, det är

Hur bär man sig åt för att åld-ras så behagfullt som ni? frågade en beundrarinna Alexandre Dumas.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Första frågan med tämlig signat och uppgått helst ålder och kön. Det är givet att envars anonymitet obrottsligt bevaras. Märk breven DOKTORN SVA-RAR och sänd dem till redak-tionen.

Under denna rubrik besvarar en svensk legitimerad läkare kostnadsfritt medicinska frågor från läsekretsen.

"Oviss". Ni har i likhet med många andra patienter, som lider av ryggbesvär blivit ordinerad planbädd. Ofta missuppfattas den- na ordination så att i likhet med er bädd på denna planbädd, på grund av att den är obeqväm, hård o s v. Jag brukar råda många patienter att i den mån de kan beota en så-dan anordning, införskaffa skum-gummimadrass och en säng med en absolut plan hård botten. Skum-gummimadrassen bör i så fall vara över 8 cm tjock, helst ungefär 1 decimeter, men inte tjockare. Dess-utom har det visat sig att många patienter med ryggbesvär när- utan applicera en liten kudde i ve-kan livet, en hoprullad filt, tvärs över sängen i midjehöjd brukar också kunna vara värdefullt ibland.

"Nybörjare". Det ni benämner coronary ischemia är ett ameri-kanskt uttryck och innebär en bristande blodförsörjning i re-nom kranskärlens d v s de blod-kärl som försörjer hjärtmuskula-turen. Detta innebär en för prop-p i dessa utan endast en mer eller mindre betydande nedsättning av deras funktion. Smör innehåller vissa vitaminer, som i den händel-se de ej tillföres kroppen medför synsbevar. Emellertid finns dessa vitaminer även i en massa andra näringsmedel, varför ni inte alla behöver vara orolig för några be-svär för att ni avstår från smör. Att blodtrycket går "upp och ner" är en av de stora problemen inom medicin och jag kan alltså inte förklara för er varför men jag kan bara säga det att ett oregelbundet levnadssätt, nervösa påfrestningar, vissa personligheter livliga, aktiva, impulsiva människor och obalan-serade personer o s v har betydel-se för blodtrycket. Ni har ofta ett varierande blodtryck och tendens till blodtrycksförhöjning. De medi-ciner ni får har allmänt lugnande effekt, stabiliserar blodtryck och andra funktioner i er organism och åstadkommer en minskning av på-frestningarna på hjärtat på detta sätt. Båltras kan återkomma, men det behöver alls inte göra det. För övrigt har jag fått intrycket att ni klarar er rätt bra, att ni förbät-trats och blivit starkare, men att ni är pressad av en oro för för-sämringar, om ni inte är försiktig och om ni inte hela tiden ångslas lite grand för diet och andra för-hållanden. Jag tror det är oklokt av er. Jag tror ni kan, med hän-syn till de upplysningar ni ger och de upplysningar ni fått av era lä-kare, ta det hela ganska lugnt, ar-beta på, promenera, leva normalt utan att utsätta er för onaturliga påfrestningar och i varje fall ta det försiktigt då ni får besvär från ert hjärta. Ångslan och oron är kanske betydligt mera skadlig än måttliga påfrestningar. För övrigt tror jag ni gör klokt i att hålla kon-takt med era läkare och få regel-bundna kontroller och råd.

Hur bär man sig åt för att åld-ras så behagfullt som ni? frågade en beundrarinna Alexandre Dumas.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

Madame, jag ägnar all min tid åt det.

SAGT och SKRIVET

</

VILL NI

veta vad som händer i södra
Halland?
Prenumerera då på ortsorganet
LAHOLMS TIDNING

LAHOLMS TIDNING

MÅNDAGEN DEN 31 AUGUSTI 1959

SÖKER NI

kontakt med befolkningen
i södra Halland?
Annonsera då i ortsorganet
LAHOLMS TIDNING

Centralföreningen planerar att bygga kraftfoderfabrik Falkenberg förläggningssort

Hallands lantmäns centralförening planerar bygga en kraftfoderfabrik i Falkenberg, vars kapacitet avses motsvara föreningens mycket betydande försäljning av kraftfoder till nötkreatur, svin och höns. Dessa planer har varit kända sedan någon tid tillbaka och på söndagen bekräftade centralföreningens ordförande, lantbrukaren Arvid Andersson, Vallberga, riktigheten härav. LBF har uppgjort skissförslag till den planerade fabriken och kostnaden har preliminärt beräknats till cirka fyra miljoner kronor. Detta fabriksprojekt kommer att beröra Falkenbergs stad i synnerligen hög grad då förutsättningen för detsamma förverkligande är att hamnen fördjupas till sju meter från inloppet och fram till Centralföreningens anläggningar. Kostnaden härför beräknas belöpa sig på omkring tre miljoner kronor.

Hallands lantmäns centralförening har som redan nämnts en stor försäljning av kraftfoder. För denna kraftfoderframställning förfogar föreningen över blandningsverk i Varberg för svinfoder, i Falkenberg för svin- och hönsfoder och för oljekraftfoder till kor, samt ett i Halmstad för svinfoder och oljekraftfoder. Dessa beredningsverk är emellertid i vissa fall bortåt 30 år gamla och starkt förslitna, varför ett nybyggnadsprojekt är aktuellt. Meningen är också att den planerade fabriken i Falkenberg skall få en sådan kapacitet att den räcker till för föreningens hela försäljning av dessa produkter.

Både inhemska och importerade råvaror

Tillverknings av dessa foderblandningar kräver dels stora kvantiteter spannmål, dels oljekakor samt till en viss del fiskmjöl. Foderpannmålen inköps till betydande del från de fodersödländska distrikten i Mellansverige, men import från utlandet sker även. Oljekakorna importeras till största delen från Amerika men även från Asien. Fiskmjölet köpes dels av svenska tillverkare, dels av nors-

ka. Med undantag från något större fartyg som anlöpt Falkenbergs hamn från exempelvis afrikanska hamnar sker skeppningen med mindre fartyg. Den planerade fabriksanläggningen kräver emellertid att större fartyg kan frakta råvaror direkt från Sydamerika, Afrika, Asien eller Sydeuropa, till Falkenberg. Detta medför krav på en fördjupning av Falkenbergs hamn till sju meter från inloppet fram till fabriksanläggningen. För att kunna planera fabriken i Falkenberg har centralföreningen därför vänt sig till hamnstyrelsen och drätselkammaren med en förfrågan om staden är villiga göra en sådan utbyggnad av hamndjupet.

Projekt på cirka tre milj kronor

Frågan har behandlats i drätselkammaren, vilken för sin del förklarat sig beredd att hos stadsfullmäktige tillstyrka projektet. Utbyggnaden av hamnen till nämnda djup kräver dels att södra hamnarmen flyttas, dels att kajerna byggs om. Vidare fordras inköp av bl a en stor kran o s v. Kostnaderna härför torde belöpa sig till ca tre miljoner kronor.

Man beräknar att den nya kraftfoderfabriken skall vara klar om tre år. Även hamnutbyggnaden

kommer således att ske under en ganska lång tidsperiod. Den betydande investeringen torde dock komma att medföra att exempelvis det planerade reningsverket kommer att förskjutas något längre fram i tiden än avsikten tidigare varit.

MacMillan gav Eisenhower fria händer med Chrusjtjov

LONDON (TT-Reuters)

President Eisenhower och premiärminister MacMillan är helt överens om de elementära riktlinjerna för presidentens förestående samtal med Sovjetunionens regeringschef Nikita Chrusjtjov, säger man i diplomatiska kretsar i London.

Eisenhower och MacMillan är sålunda helt ense om att låta Chrusjtjov förstå att de är redo för uppriktiga förhandlingar så snart som han själv visar sig verkligt intresserad av att "bryta det kalla krigets is".

Eisenhower och hans rådgivare känner sig mycket uppmuntrade av den spontana entusiasmen med vilken allmänheten hälsat dem i både Tyskland och England. Detta varma mottagande har givit Eisenhower det intrycket att man har både tyskar och engelsmän bakom sig när han möter Chrusjtjov, och i amerikanska kretsar döjer man inte sin uppfattning att "Ike" har full rätt att uppträda som världens ledare och talesman.

Första staternas president har emellertid varit mycket angelägen om att framhålla för både förbundskansler Adenauer och premiärminister MacMillan att de samtal han i Washington skall föra med Chrusjtjov inte får betraktas som några förhandlingar.

Om onsdag flyger presidenten Eisenhower till Paris. Den uppgift som förestår honom där anses vara den svåraste under hela resan.

President Eisenhower och drottning Elisabeth inspekterar här hederstjänsten utanför slottet Balmoral som den amerikanske presidenten f n besöker.

Objuden "gäst" dräpte kvinna efter spritfest

STOCKHOLM (TT) Ett drap förövades vid midnatt natten till söndagen i Asknäs i Ekerö storkommun. En 63-årig kvinna fick ett dödande slag i huvudet av en 39-årig man.

Den dödade är 63-åriga änkefru Elin Göhle, som länge bott i Asknäs i Ekerö sommarstad. Den som utförde dräpet är en trädgårdsarbetare som varit inneboende hos fru Göhle en längre tid, Arnold Tapper. Han anhölls kl 9.30 på söndagen av landsfiskalen i Färentuna distrikt, Uno Berggren. Tapper erkände omedelbart.

Polisen fick kännedom om dräpet på söndagsmorgonen via t f provinsallskaren Åke Hassler. Denne hade kl 7.50 blivit uppringd av en kvinnlig granne till fru Göhle, som berättade att hon hade en sjuk kvinna hos sig. Sent på kvällen hade grannen haft en fest för ett antal personer, däribland fru Göhle. I telefonen sade grannfrun att fru Göhle efter festen blivit sjuk, troligen i lunginflammation som hon sade ha haft flera gånger tidigare.

Grannfrun bad doktorn komma genast.

Just som jag steg in i huset såg jag fru Göhle på en säng dra sina sista andetag, berättar dr Hassler. Kvinnan sade ha varit frisk 8 timmar tidigare och jag förstod att det inte kunde röra sig om någon akut lunginflammation.

Rätt snart kom det fram att fru Göhle blivit misshandlad, fortsätter dr Hassler. När alla gäster-

na gått strax före midnatt hade fru Göhles inneboende kommit dit något spritpåverkad och varit uppretad, möjligen för att inte också blivit inbjuden.

Grannfrun berättade till slut att trädgårdsmästaren gått till attack mot fru Göhle och slagit henne upprepade gånger i huvudet med knytnävarna. Fru Göhle som druckit något sprit på festen hade fallit omkull och hamnat på en soffa. Grannfrun larmade ett par grannar som varit med på festen, men när de kom hade mannen beggett sig hem till sitt hyresrum i fru Göhles hus.

Medan jag var i huset på morgonen ringde mannen och ville ha om ursäkt för att han slagit till fru Göhle, fortsätter dr Hassler. Han trodde att jag var en tillkallad granne och jag lät honom tro det för att han inte skulle ana att något särskilt hänt.

Dr Hassler ringde polisen från grannfruns stuga. Mannen anade inte oråd utan stannade ett tag i fru Göhles stuga, där han vistats över natten. Polisen grep honom där och han gav sig utan motstånd. Han erkände genast. Att fru Göhle avlidit av misshandeln visste han inte förhållanden omtalade det för honom. Han blev då förtvivlad.

Pyromanen i Karlstad sågs vid nya bränder

KARLSTAD (TT)

Karlstadspyromanen slog till igen natten till söndagen efter att ha hållit sig lugn i fyra dygn. Lördagsnattens båda bränder upptäcktes dock på ett tidigt stadium och kvävdes i sin linda. Brandkåren behövde inte ens tillkallas. Vid bägge brandplatserna sågs en man, som vittnen uppger vara i 30-årsåldern, ljushårig och magerlagd. Beträffande mannens klädsel går dock vittnes-

— Jag kan inte säga att de signalement som gets i samband med nattens båda bränder fört oss närmare målet i spaningarna efter pyromanen, framhåller kriminalkommissarie Erik Andersson på söndagsmorgnaden. Vittnesuppgifterna går så kraftigt isär att man är böjd att tro att det rör sig om två personer. Men det var mörkt vid brandtillfällena och naturligtvis svårt att göra några detaljerade iakttagelser.

Den första branden utbröt strax före klockan 1 i den s k Spikgården, en museibyggnad i Mariebergsskogen. Här hade elden anlagts under trappan där tidsningspapper stoppats in mellan två trappsteg och antänts. Branden upptäcktes av förbipasserande parkbesökare och släcktes mycket snabbt, utan att anställa några skador på den vackra 1800-talsbyggnaden.

Nästan exakt en timme senare började det brinna i en motorverkstad på Sjömansgatan i Vikenområdet inte långt från Mariebergsskogen. Även här upptäcktes och släcktes branden av ett par parkbesökare på hemväg från lördags-

dansen. Brandkåren behövde således inte larmas i något fall.

TVA PYROMANER

På båda platserna iakttag de som upptäckte bränderna en mansperson som uppträdde underligt. Signalementen stämmer överens så tillvida att mannen var iakttagare på de båda brandplatserna beskrivs som lång och ljushårig och i 30-årsåldern. I övrigt går dock beskrivningarna i sär. På ena stället uppger han ha haft en trenchcoat och varit iförd glasögon medan han på det andra skulle ha haft en mörk kavaj och absolut inga glasögon.

Hur som helst står det klart för oss, fortsätter kommissarie Andersson, att det inte kan vara frågan om den man som iaktogs vid de första bränderna under förra veckoslutet. Den man som tillfällen beskrivs ju som en illa klädd, gråsprängd man i 50-årsåldern. Om detta innebär att vi har två pyromaner är det ännu alldeles för tidigt att uttala sig om. Vi fortsätter efterspaningarna och kontrollerar i detalj alla uppgifter vi får. Det är det enda vi kan göra för tillfället.

NEW DELHI (TT — Reuters).

Lalal Lama värdade på söndagen till FN att göra sig till tålk för "alla fredsälskande och rättänkande folks mörka tragedi".

Varmare

Väderleksläge: Den nordliga vinden avtar nu alltmer längs svenska ostkusten. Under måndagen väntas något stigande temperatur och torr väder i Sverige. En mindre högttryckssyrgg över Norge rör sig något österut.

Utsikter: Nordvästlig eller nordlig svag till måttlig vind. Tämigen klart. Stigande eftermiddagstemperatur. Kattegatt: God till frisk, lokalt styv nordlig bris. God sikt. För torsdagen: Västlig eller nordvästlig vind. Upphållsväder. Varmare än under måndagen.

Kusligt drama i Gävle Sprängde son till döds

GAVLE (TT)

En 48-årig man sprängde tidigt på söndagsmorgonen sin 15-åriga son till döds i deras gemensamma bostad vid Rodergatan i Gävle. Mannen blev själv svårt lemlästad men var ännu vid liv på förmiddagen. En preliminär polisundersökning gav vid handen att mannen placerat en sprängladdning bredvid den sovande sonen i en soffa i köket. Mannens sovplats hade också varit i soffan.

Polis och ambulans fann den svårt skadade fadern ligg på en gräsmatta utanför huset. En granne som efter explosionen hade rusat fram till fönstret såg den skadade mannen hänga ut genom fönstret och strax därpå störtat två våningar ned mot marken.

Pojken hade praktiskt taget förlorat synen på båda ögonen. Ena handen var helt bortsliten och den andra illa sargad. Han kom till sans en kort stund då ambulanspersonalen tog hand om honom. Han sade då: "Låt mig vara".

Det är ovisst hur utgången blir för honom. Han är född 1911.

En granne hade varit ute i tamburen i sin lägenhet mitt emot på andra våningen för att hämta en tidning i brevlådan och skulle just till att lägga sig igen då han fick höra en kraftig smäll i grannlägenheten. Lägenheterna ligger vägg i vägg. Han rusade ut på balkongen och fick se mannen hänga ut genom köksfönstret som var splittrat. Strax efter föll mannen ner på gården. Ambulans och polis larmades omedelbart.

Fadern och sonen bodde i en enrumslägenhet och hade tydligen sina sovplatser i en soffa i köket. Av allt att döma hade dörrarna

mot hallen och vardagsrummet varit stängda. Köket är mycket illa åtgånget och dörrarna hade sprängts. 15-åringen förefaller ha legat i soffan då sprängningen skedde, säger polisen. Han måste ha dött ögonblickligen. Man vet ännu inte vilket sprängämne som använts men av lukten att döma kan det ha varit dynamit, uppger polisen.

Helikopter räddade 200 på stormisolerad fyr

ÖVER GRUNDKALLENS FYR. (TT:s utsände)

På den specialbyggda helikopterplattformen över Grundkallens fyrkasun utanför Öregrund genomförde en av marinens stora helikopter Vertol, populärt kallade "flygande bananer", på söndagsförmiddagen ett hjälteäventyr i det tysta, ett blixtnedsläp i 15 sekundeters storm av 300 kp proviant till den överbefolkade fyren — 20 man i stället för ordinarie 6, som praktiskt taget svultit sedan nio dagar tillbaka, avskurna från all förbindelse med fastlandet.

Efter hänvämdelse från sjöfartsstyrelsen till marinen om undsättning till Grundkallen sändes en Vertol vid 11.30-tiden från Bromma.

Efter rutinflygning till Öregrund och inlastning av provianten där lyfte "Bananen" igen och befann sig 10 min senare över Grundkallens fyr. Den består av en bottenfast kasun. Vissa kompletteringsarbeten avslutades på fyren i onsdags — därav den stora överbemanningen ombord vilken raskt gjorde slut på all proviant.

Det var därför — både bokstaveligt och bildligt talat — med uppsträckta händer som karlarna tog emot de 300 kg förnödenheter — kött, potatis, mjölk, bröd, öl, smus m m — som elegant singlades ner säck- och lädvis med hjälp av helikopters smäckra specialvinsch.

Som "gengäva" fick kapten Atterberg ta ombord två experter från besiktningsarbetet, ingenjör R Carlson och fabrikör A Olsson, Stockholm. De vinschades lika lätt

in — men inte ett ord kunde växlas under hela arbetet i den hårda blåsten — och flögs över till Öregrund. Uppdraget var därmed avslutat och piloten kunde styra honom tillbaka till basen i Bromma.

Piloten kapten Björn Atterberg säger till TT:s utsände:

— Dessa helikoptrar som marinen disponerar är som gjorda för att utnyttjas till "tyngre" civila räddningsuppdrag, sådana som är för svåra för det privata specialflyget. Det är synd att de inte utnyttjas bättre.

VARFÖR INGET LARM FÖR PRÄMARNÄ?

Marinens nya Vertol-helikoptrar är alldeles utmärkt instrument i sjöräddningen, förklarar helikopterchefen, kommandörkapten Per Floderus med anledning av spekulationer i samband med de tre prämaras nödsituation i Bottenviken de senaste dagarna.

— Jag vet inte hur ett nödställt fartyg skulle ligga för att vi inte

Omklädningshus BRANN NED under bollmatch

SUNDSVALL (TT).

Det blev ett snöpligt slut på en fotbollsmatch i Medelpads-serien på söndagen. Söråker spelade hemma mot Sidsjö/Böle och man hade just börjat andra halvlek när matchen måste avbrytas på grund av brand i idrottsplatsens omklädningshus. Brandstationen ligger alldeles intill men brandmanskapet kunde inte hindra att samtliga hemmalagsspelares gängkläder brann upp. En hel del kontanter i kläderna — över 1.000 kr — blev också lågornas rov. Hemmaspelarna måste åka hem i fotbollsmunderingen.

Hemvärnschef förolyckades under övning

VETLANDA (TT)

Vid hemvärnsövningar natten till söndagen utanför Vetlanda förolyckades hemvärnschefen, f reparatören Ernst Ottosson, Vetlanda.

När övningarna avslutades skadades Ottosson och då man sökte efter honom hittades han död vid en stennmur. Troligen skulle han kliva över muren men halkat och slagit huvudet mot en sten.

skulle kunna rädda personalen på det, förklarar kommandörkapten Floderus. Marinens helikoptrar är alltid redo att rycka ut. Vad gäller prämaras nödsituation blev vi aldrig larmade.

Chrusjtjov tar Solokov med till Amerika

MOSKVA (TT — Reuters).

Chrusjtjov har inbjudit författaren Michael Solokov att följa med honom på resan till USA, omtalade moskvaradion på söndagen.

Chrusjtjov med maka besöker för närvarande författaren i byn Vesjenskaja i trakten av Rostov. Chrusjtjov talade själv i ett tal i Vesjenskaja om att han bjudit Solokov med på resan. Han berömde också Solokovs böcker vilka han sade hade gått ut i hela världen och erövrat miljontals människors hjärtan.

Med skeppspapperen i säkert förvar i sin portfölj går kapten Karl Axel Stenström på "Oasen 31" i land i Umeå från livräddningskryssaren "Grängsberg".